

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 13T/160/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8816010599
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Havírová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2018:8816010599.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou, samosudkyňou JUDr. Andreou Havírovou, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10. októbra 2018, vo Vranove nad Topľou, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný: Ľ. Z., nar. XX.XX.XXXX vo G. Y. L., trvale bytom G. Y. L., V. č. XXXX/XXA, nezamestnaný, t. č. v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Prešov,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

1./ dňa 29.09.2015, vo Vranove nad Topľou, sa ústne dohodol s poškodeným B. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom ul. Y. XXX/XX, C. I., na sprostredkovaní kúpy troch mobilných telefónov zn. IPHONE 6, pričom postupne od poškodeného vylákal sumu vo výške 1.500,00 EUR na kúpu mobilných telefónov, avšak tieto mobilné telefóny poškodenému doposiaľ nedodal a taktiež mu ani nevrátil peniaze, čím takto svojím konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a pre poškodeného B. L. spôsobil škodu vo výške 1.500,00 EUR,

2./ dňa 24.10.2015, prostredníctvom B. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. Y. L., ul. Z. č. XXXX/XX, ktorý v presne nezistenom čase pred predajňou NAY, na prvom poschodí v OC MAX, so sídlom na ul. G. Č.. X/A v I., prevzal finančnú hotovosť v sume 1.200,00 EUR od poškodenej E. Y., za ktorú mal z uvedenej predajne NAY doniesť 3 ks lacnejších mobilných telefónov zn. Apple - Iphone 6S, kde po prebratí finančnej hotovosti vošiel do predajne NAY v I., kde sa mal dostaviť obžalovaný Ľ. Z., ktorý finančnú hotovosť vo výške 1.200,00 EUR od B. R. prebral a tieto telefóny z predajne NAY v I. mal vydať, čo sa ale nestalo, čím tak uviedol do omylu E. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom okr. I., G. L., L. V. č. XXX a spôsobil jej tak škodu vo výške 1.200,00 EUR,

3./ dňa 02.03.2016, vo Vranove nad Topľou, uviedol do omylu poškodeného Ľ. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. Y. L., W. č. XX/X a to tým spôsobom, že od neho prevzal 2 ks mobilných telefónov zn. Iphone 5S gold a Iphone 6 s príslušenstvom, za účelom ich odblokovania, pričom obžalovaný uvedené mobilné telefóny s príslušenstvom predal poškodenému za celkovú sumu vo výške 750,00 EUR ešte koncom mesiaca február 2016, kde už v čase ich preberania späť, za účelom ich odblokovania, vedel, že v dohodnutom termíne t. j. do 04.03.2016 ich nevráti, nezabezpečí ich odblokovanie a ani nevráti finančnú hotovosť, ktorú si od poškodeného prevzal pri ich predaji, čím spôsobil poškodenému Ľ.B. F. škodu vo výške 750,00 EUR,

t e d a

v bode 1/ a 2/ rozsudku

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil mu väčšiu škodu,
v bode 3/ rozsudku

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil mu malú škodu,

tým spáchal

v bode 1/ a 2/ rozsudku

pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona,

v bode 3/ rozsudku

prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona, v nadväznosti na § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 Trestného zákona, v spojení s § 38 ods. 4 Trestného zákona, pri zistení prevahy priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. m) Trestného zákona a neexistencii poľahčujúcich okolností podľa § 36 Trestného zákona, na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov a 8 (ôsmich) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do Ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona r u š í výrok o treste, o ktorom bolo rozhodnuté právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Humenné zo dňa 12.03.2018 sp. zn. 3T/32/2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.05.2018 a ktorým bol obžalovanému podľa § 221 ods. 1, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku p o v i n n o s ť nahradiť poškodeným :

a/ B. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. I., Y. č. XXX/XX, okr. G. Y. L., škodu vo výške 1.500,00 EUR (tisícpäťsto eur),

b/ E. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. V. č. XXX, G. L., okr. I., škodu vo výške 1.200,00 EUR (tisícdvisto eur),

c/ L. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. č. XX/X, G. Y. L., škodu vo výške 750,00 EUR (sedemstôpät'desiat eur).

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní umožnil obžalovanému L. Z. urobiť vyhlásenie podľa ust. § 257 ods. 1 Tr. poriadku. Obžalovaný vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v bode 3/ tohto rozsudku. V prípade skutkov uvedených v bodoch 1/ a 2/ tohto rozsudku zas vyhlásil, že je nevinný zo spáchania týchto skutkov obžalobného návrhu.

Vzhľadom na to, že obžalovaný vo vzťahu k skutku 3/ tohto rozsudku odpovedal na všetky otázky obsiahnuté v ust. § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. poriadku, položené mu v súlade s ust. § 257 ods. 5 Tr. poriadku, kladne, po zistení stanoviska prokurátora ako aj poškodeného F., súd vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 7, 8 Tr. poriadku, keďže boli splnené všetky zákonom stanovené podmienky, prijal a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu priznania tohto skutku obžalovaným sa nevykoná s tým, že sa vykonajú len dôkazy súvisiace s výrokom o vine v prípade skutkov 1/ a 2/ tohto rozsudku, s výrokom o treste a s výrokom o náhrade škody.

Na tomto podklade súd obžalovaného uznal za vinného zo skutku 3/ tohto rozsudku, ktorý spáchal tak, že dňa 02.03.2016 po tom, ako obžalovaný najprv poškodenému F. ešte koncom februára roku 2016 predal 2 ks mobilných telefónov zn. Iphone 5S gold a Iphone 6+ s príslušenstvom za sumu 750,00 eur, tieto mobilné telefóny od poškodeného F. obžalovaný opätovne prevzal za účelom ich odblokovania, ktoré potom už poškodenému naspäť nevrátil a pritom už v čase ich opätovné preberania od poškodeného mal vedomosť, že ich v určenej lehote do 04.03.2016 tomuto poškodenému nevráti, čím takto poškodenému F. spôsobil škodu v sume 750,00 eur. Obžalovaný týmto svojím konaním tak po objektívnej stránke naplnil skutkovú podstatu prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona, keďže tomuto poškodenému spôsobil malú škodu.

Obžalovaný tento skutok spáchal v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, keďže chcel vyššie uvedeným spôsobom porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, teda záujem na cudzom majetku.

Na hlavnom pojednávaní potom súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného L. Z. vo vzťahu k skutkom 1/ a 2 / tohto rozsudku, ako aj k výroku o náhrade škode nielen vo vzťahu k týmto dvom skutkom ale aj vo vzťahu k skutku 3/ tohto rozsudku, výsluchom poškodených L.M. F., B. L. a E. Y.Á., svedkov B. R., S. R.R., N. L. Y., prečítaním svedeckej výpovede svedka B. R. z prípravného konania, oboznámením listinným dôkazov, na základe čoho zistil nasledovné.

Obžalovaný L. Z. na hlavnom pojednávaní vo vzťahu k skutku 1/ tohto rozsudku uviedol, že poškodený L. mu asi pri dvoch či troch stretnutiach odovzdal peniaze v celkovej výške 1.500, eur, ktoré on vzápätí na to predal svedkovi R.W., ktorý mal tomuto poškodenému zohnať dva či tri mobilné telefóny zn. Apple iPhone 6. Svedka R. pritom poznal už asi od roku 2005 z toho dôvodu, že matka tohto svedka ako aj jeho matka spolu pracovali u toho istého zamestnávateľa. S poškodeným L. sa pritom spoznal prostredníctvom svedkyne R.Á., ktorá v tom čase bola priateľkou tohto poškodeného a so svedkyňou R. zas v minulosti spolu pracovali v kaviarni S. ako čašníci. Obžalovaný pritom zdôraznil, že svedkyňa R. bola raz prítomná toho, ako mu svedok R. priniesol do kaviarne S., v období, keď tam spolu s touto svedkyňou pracovali ako čašníci, jeden mobilný telefón zn. Apple iPhone 6 za veľmi výhodnú cenu, asi o polovicu nižšiu, ako sa bežne vtedy predával. Pri tejto príležitosti mu táto svedkyňa oznámila, že o taký istý mobilný telefón by mala záujem ona alebo jej priateľ, poškodený L. a teda ho požiadala o jeho zabezpečenie, pokiaľ by mal možnosť opätovne získať takýto telefón za rovnakú cenu. Po jeho zistení, že svedok B. R. by mohol zohnať takýto telefón, túto skutočnosť ihneď telefonicky oznámil svedkyňi R., ktorá mu vzápätí na to povedala, že práve s poškodeným L. sedí v kaviarni v S. vo Vranove nad Topľou, na čo sa on ihneď stretol so svedkyňou R. A. s poškodeným L. a prvé jeho stretnutie s týmto poškodeným sa uskutočnilo pred obradnou sieňou. Pri tomto prvom stretnutí mu poškodený L. pritom neodovzdal celú sumu, ale asi sumu 600,00 eur či 700,00 eur. Poškodený L. mal pritom podľa vyjadrenia obžalovaného záujem asi o dva mobilné telefóny, pričom on vtedy mohol zohnať takýto telefón za 300,00 eur, teda od poškodeného L. z tohto dôvodu požadoval sumu 600,00 eur či 700,00 eur. Bližšie opísal uvedené prvé stretnutie s poškodeným L. tak, že keď sa stretli pri obradnej sieni prvýkrát, tak požiadal poškodeného L., aby ho odviezol ku R., kde sa nachádza predajňa O2, avšak svedok R. ho čakal v budove R. sám a zdôraznil, že tento ho nečakal priamo v predajni O2. Poškodený L. ako aj svedkyňa R. vtedy podľa tvrdenia obžalovaného videli svedka R.Á., keďže tento svedok možno aj stál priamo pred predajňou O2. Na to svedkovi R. odovzdal finančnú hotovosť a poškodený L. aj so svedkyňou R. ho odviezli naspäť motorovým vozidlom do kaviarne F. U.. Počas jeho pobytu v tejto kaviarni, pričom poškodený L.Á. so svedkyňou R. odišli preč, mu zatelefonoval svedok R. a oznámil mu, že môže prevziať viac kusov, a to asi o jeden či dva kusy viac mobilných telefónov, ako mal záujem získať poškodený L., za veľmi výhodnú cenu, pričom išlo o telefóny, pri ktorých sa mala ich kúpna cena splácať mesačnými splátkami. Vtedy ihneď zatelefonoval svedkyňi R.Á. a oboznámil ju s tým, že má možnosť získať väčší počet mobilných telefónov ako pôvodne požadoval poškodený L.. Z tohto dôvodu ho poškodený spolu so svedkyňou

R. vyzdvihli z kaviarne F. U. a odviezli ho pred predajňu O2. Vtedy mu poškodený L. odovzdal ďalšie peniaze a to sumu cca 200,00 eur, ale podľa vyjadrenia obžalovaného mohlo ísť aj o sumu 300,00 eur či 150,00 eur. Tieto peniaze na to ihneď poskytol svedkovi R.. Svedok R. mu pritom povedal, že predaj týchto mobilných telefónov bol schválený a z tohto dôvodu potrebuje peňažnú hotovosť ihneď odovzdať do predajne O2. Po odovzdaní tejto ďalšej peňažnej hotovosti mu svedok R. oznámil dátum, do ktorého zoženie tieto mobilné telefóny a on tento dátum oznámil aj poškodenému L., pričom išlo o dobu zopár dní. Potom ho poškodený L. spolu so svedkyňou R. opätovne odviezli motorovým vozidlom naspäť do kaviarne F. U.. Zdôraznil, že tieto mobilné telefóny mal poškodenému L. odovzdať on, keďže svedok R. sa nechcel stretnúť s poškodeným L. a takisto nemal záujem na tom, aby tento poškodený a svedkyňa R. vedeli, že on im zohnal tieto mobilné telefóny. Poukázal na to, že svedok R. mohol vtedy získať mobilné telefóny, keďže už predtým zohnal také isté dva mobilné telefóny, s tým, že jeden z nich mu odovzdal a to vzhľadom na to, že tento svedok bol zamestnaný ako zvärač na území F. republiky a dosahoval dobrý príjem. Opätovne poukázal na to, že práve v momente, keď mu svedok R. v minulosti odovzdal mobilný telefón zn. Apple iPhone 6, tak sa na danom mieste nachádzala aj svedkyňa R., ktorá vtedy pred ním prejavila záujem, aby aj jej zohnal takýto mobilný telefón. Obžalovaný ešte doplnil, že s poškodeným L.W. sa stretol ešte viackrát, asi dvakrát či trikrát a že uznáva do istej miery túto škodu. Jednotlivé jeho stretnutia s poškodeným L. sa pritom uskutočnili v kaviarni S., pri R. ako aj pred obradnou sieňou, avšak s poškodeným L. sa vždy stretol za prítomnosti jeho priateľky, svedkyne R.. Uviedol tiež, že svedka R. opakovane vyzýval na poskytnutie mu mobilných telefónov alebo na vrátenie mu peňažnej hotovosti, avšak tento svedok sa neustále vyhovára, neskôr už bol telefonicky nedosiahnuteľný a potom aj odišiel na územie cudzieho štátu. Opakovane tvrdil, že svedkyňa R. mala vedomosť o tom, že tieto mobilné telefóny mal pre poškodeného L. zohnať svedok R., dôvodiac, že táto svedkyňa bola prítomná toho, keď mu svedok R. zohnal mobilný telefón a teda ako poškodený L. tak aj svedkyňa R. mali vedomosť o tom, že tieto mobilné telefóny kúpil svedok R. a ich kúpnu cenu mal tento svedok uhradiť mesačným splátkami. Vyjadril sa ďalej, že od svedka R. získal jeden kus mobilného telefónu zn. Apple iPhone 6 za polovičnú cenu, teda za sumu 350,00 eur či 300,00 eur. Opätovne poukázal na to, že poškodený L. mu odovzdal celkovo sumu 1.500, eur, pričom prvýkrát pred Obradnou sieňou mu odovzdal sumu 600,00 eur či 700,00 eur a že s týmto poškodeným sa v jeden deň stretol dvakrát. Obžalovaný sa tiež vyjadril, že svedok R., popierajúci prevzatie tejto peňažnej sumy od neho, nemá záujem niest' trestnoprávne následky svojej zodpovednosti.

Vo vzťahu k skutku 2/ tohto rozsudku obžalovaný vypovedal, že so svedkom R. sa spoznal vo výkone väzby niekedy v priebehu rokov 2013-2014 a že v období októbra roku 2015 mu zas svedok R. navrhol, že kúpy na svoje meno a to na mesačné splátky mobilné telefóny. Z tohto dôvodu telefonicky oslovil svedka R. a oznámil mu, že svedok R., ktorého označil len ako chlapca, vie zohnať mobilné telefóny a dohodol sa so svedkom R. na ich spoločnom stretnutí. Obžalovaný tak podľa svojho tvrdenia prišiel spoločne so svedkom R. do Obchodného domu MAX v I., kde ich už čakali svedok R. a poškodená Y.. Po ich vzájomnom stretnutí spolu so svedkom R. odišiel obžalovaný do kaviarne na prvé poschodie tohto obchodného domu. Obžalovaný zdôraznil, že nebol osobne prítomný pri odovzdávaní peňazí poškodenou Y. svedkovi R.. Svedok R. mal vtedy získať z predajne NAY mobilný telefón zn. Apple iPhone, pravdepodobne asi dva kusy. Potom poškodená Y. prišla k nemu a k svedkovi R. do kaviarne na druhom poschodí, teda sa takto všetci traja stretli v tejto kaviarni a potom všetci traja zišli na prvé poschodie, pred predajňu NAY, kde ich už čakal svedok R., ktorý mal v rukách nejaké papiere. Svedka R. ako aj poškodenú Y. sa vtedy opýtal, či sa dohodli, na čo mu svedok R. odpovedal, že mobilné telefóny si bude môcť on vyzdvihnúť na ďalší deň v I. v predajni Y.. Svedok R. sa však vtedy už ponáhľal a na to odišiel preč. Opätovne zdôraznil, že nebol osobne prítomný pri odovzdávaní peňazí poškodenou Y. svedkovi R. a že až pri vyšetovaní tejto predmetnej trestnej veci sa od orgánov činných v trestnom konaní dozvedel, že svedok R. vypovedal, že mu mal odovzdať peniaze, ale on po celý čas sedel v kaviarni na druhom poschodí obchodného centra N. Prešov a teda nebol pri odovzdávaní peňazí poškodenou Y.. Týmto spôsobom chcel pritom dosiahnuť, aby mu svedok R. splatil dlh, ktorý mal k poškodenému L. kvôli tomuto svedkovi. Doplnil, že keď za ním a svedkom R. prišla do kaviarne poškodená Y., tak mu povedala, že svedkovi R. odovzdala sumu 1.200,00 eur a že svedok R. mu na to oznámil, že bola schválená kúpa mobilných telefónov, ale že tieto mobilné telefóny si môže prevziať v predajni v I., keďže pravdepodobne sa tieto mobilné telefóny nenachádzali na sklade tejto predajne v I.. Svedok R. po tomto ich spoločnom stretnutí ihneď odišiel preč a on, svedok R. a poškodená Y. takisto každý zvlášť odišli. Na druhý deň sa všetci štyria mali opätovne stretnúť v I., pričom on sa tam mal dostaviť so svedkom R., ale s týmto svedkom do I. neprišli, keďže svedok R. sa stále na niečo vyhovára. Obžalovaný zdôraznil, že z hotovosti, ktorú odovzdala poškodená Y. svedkovi R., nezískal

žiadnu čiastku. K okolnosti, že opätovne so svedkom R. uskutočnil obchod s poškodenou Y. napriek tomu, že mu nevyšiel už jeho predchádzajúci obchod s poškodeným L. sa tento obžalovaný vyjadril tak, že na začiatku stretnutia s poškodenou Y. tejto prikázal, aby odišla za svedkom R. k predajni NAY v Obchodnom dome MAX v I., pričom opätovne zdôraznil, že pri ich spoločnom stretnutí nebol prítomný, títo sa stretli na prvom poschodí tohto obchodného centra pred predajňou NAY a on sa domnieval, že poškodená Y. zaplatí za tieto mobilné telefóny v predajni NAY a potom mu svedok R. vráti peniaze, pričom on sa po celú túto dobu zdržiaval so svedkom R. na poschodí tohto obchodného strediska. Potom za ním a svedkom R. prišla do kaviarne aj poškodená Y., ktorá mu oznámila, že jej kúpu mobilných telefónov schválili a že svedkovi R. odovzdala sumu 1.200,00 eur s tým, že je to vybavené. Na to mu zatelefonoval svedok R., ktorý mu oznámil, že uzatvorenie zmlúv je schválené a požiadal ho, aby všetci traja zišli dole, na prizemie tohto obchodného strediska. Keď sa on, poškodená Y. a svedok R. potom stretli so svedkom R. na prvom poschodí tohto obchodného centra, tak mu svedok R.Á. oznámil, že prevzal od poškodenej sumu 1.200,00 eur a že sa v predajni NAY dohodol, že na ďalší deň budú dodané požadované mobilné telefóny, pričom vtedy si aj všimol, že svedok R. drží v rukách nejaké papiere. Pri tejto príležitosti svedkovi R. zdôraznil, že chce byť prítomný toho, ako odovzdá mobilné telefóny poškodenej Y.. Zároveň v momente, keď im svedok R. oznámil, že predaj mobilných telefónov je schválený, tak tohto svedka vyzval na to, aby poškodenej Y. vrátil peniaze, ale tento svedok sa tejto poškodenej opýtal, či môže zaplatiť akontáciu, s čím on síce nesúhlasil, ale poškodená súhlasila a povedala, že počká. Podľa vyjadrenia obžalovaného mu mal svedok R. splatiť svoj predchádzajúci dlh takým spôsobom, že tento svedok mal peňažnú hotovosť získanú od poškodenej Y. použiť na zaplatenie akontácie na uvedené mobilné telefóny s tým, že mal získať väčší počet mobilných telefónov, ako požadovala poškodená Y. a ktorá mala záujem asi o tri mobilné telefóny a svedok R. mal tak vtedy zobrať päť kusov mobilných telefónov, teda zo zvyšnej sumy získanej predajom týchto mobilných telefónov mu mal svedok R. zaplatiť svoj dlh. Uviedol ďalej, že neskôr po prevzatí tejto finančnej hotovosti od poškodenej telefonoval ako svedkovi R. tak aj poškodenej Y., keďže uvedenú podlžnosť voči poškodenej Y. chcel uhradiť za svedka R.. Vyjadril sa ďalej, že tento dlh chcel vyrovnať namiesto svedok R. napriek tomu, že v tom čase bol nezamestnaný, nemal žiaden príjem, ale spoliehal sa na to, že mu tieto peniaze získané od poškodenej Y. vráti svedok R.. Poprel tvrdenie svedka R., že po odchode z obchodného strediska MAX v I.Š. mu tento svedok poskytol peniaze predtým získané od poškodenej Y. dôvodiac, že tento svedok odišiel z tohto obchodného centra spolu so svojou manželkou a so švagrom a takisto z toho dôvodu, že takto získané peniaze mal tento svedok už predtým použiť na zaplatenie akontácie v predajni NAY v tomto obchodnom centre. Poprel aj ďalšie tvrdenie tohto svedka, že počas jazdy domov motorovým vozidlom domov mu mal zatelefonovať nejaký chlapec z I. a oznámiť mu, že obžalovaný mu mal už odovzdať mobilné telefóny z toho dôvodu, že spolu so svedkom R. sa nachádzal v motorovom vozidle a teda nemohol niekomu odovzdať mobilné telefóny. Vyjadril sa tiež, že do obchodného strediska MAX v I. sa spolu so svedkom R. dopravil na taxíku, neskôr však tento svedok z tohto obchodného strediska odišiel spolu so svojou manželkou a so švagrom a on odišiel do Vranova nad Topľou na tom istom taxíku, ktorý ho tam priviezol a ktorý ho na danom mieste aj čakal. Vo vzťahu k obom vyššie uvedeným skutkom sa obžalovaný vyjadril, že poškodenému L. ani poškodenej Y. nevrátil poskytnuté finančné prostriedky. Vo vzťahu k výroku o náhrade škody v prípade 3/ skutku rozsudku sa zas vyjadril tak, že škodu v sume 750,00 eur poškodenému F. neuhradil.

Poškodený B. L. v prípade skutku 1/ tohto rozsudku na hlavnom pojednávaní uviedol, že jeho vtedajšia priateľka, svedkyňa S. R. mala záujem, aby jej obžalovaný Z. zohnal jeden mobilný telefón zn. Apple iPhone 6 za sumu 200,00 eur. Neskôr mal obžalovaný prísť za touto svedkyňou a oznámiť jej, že takéto mobilné telefóny už nie sú na sklade, ale že jej môže zohnať telefóny zn. Apple iPhone 6+, ktoré boli výrazne drahšie a tiež, že môže sprostredkovať kúpu až dvoch či troch takýchto telefónov. Poškodený však poukázal na to, že nakoniec tomuto obžalovanému odovzdal sumu 1.500,00 eur za šesť mobilných telefónov. Poškodený L. sa bližšie vyjadril, že pri prvom stretnutí s obžalovaným Z. mu svedkyňa R. odovzdala sumu 200,00 eur za jeden mobilný telefón; pri druhom stretnutí im už mal obžalovaný dodať o dva telefóny viac, za čo doplatil tomuto obžalovanému Z. sumu 400,00 eur; pri treťom stretnutí, ktoré sa uskutočnilo asi po uplynutí troch či štyroch dní od prvého stretnutia, im obžalovaný oznámil, že im nemôže zohnať mobilné telefóny zn. Apple iPhone6, ale len zn. Apple iPhone 6+, ktoré boli drahšie a teda doplatil tomuto obžalovanému sumu 300,00 eur či 400,00 eur. Pri poslednom, štvrtom stretnutí, obžalovanému zaplatil sumu 700,00 eur s tým, že obžalovaný jemu ako aj svedkyňi R. oznámil, že mobilné telefóny im dodá na ďalší deň, že sa nachádzajú niekde v Depe v N. a že ich nemá kto vyzdvihnúť. Od obžalovaného však neskôr on a ani svedkyňa R. nezískali mobilné telefóny a tento im nevrátil ani ním poskytnutú peňažnú hotovosť. Počet a miesta stretnutí s obžalovaným tento poškodený

opísal tak, že s týmto sa stretol celkovo štyrikrát, raz to bolo zozadu pri budove R.Á., teda pri papiernictve Z. v centre mesta Vranov nad Topľou a dve stretnutia sa uskutočnili v F. S., pričom posledné jeho stretnutie s obžalovaným sa uskutočnilo pred obradnou sieňou. Vyjadril sa ďalej, že od obžalovaného najskôr telefonicky požadoval dodanie mu mobilných telefónov a neskôr od neho požadoval už vrátenie finančnej hotovosti, ktorý sa však neustále vyhovárал na nejaký problém a z tohto dôvodu takéto konanie obžalovaného oznámil príslušným policajným orgánom. Nevedel sa vyjadriť k tomu, či obžalovaný mal uvedené mobilné telefóny zohnať sám alebo prostredníctvom inej osoby, ale poukázal na to, že keď sa nachádzal spolu so svedkyňou R. v motorovom vozidle pred Z., tak obžalovaný Z. bol síce v predajni O2 sám, ale vonku pred touto predajňou ho čakal neznámy muž vo veku okolo 35 rokov, vyššej chudšej postavy s gaštanovými či hnedými vlasmi a až neskôr zistil, že ide o bratranca jedného jeho známeho. Doplnil, že pri odovzdávaní peňazí obžalovanému Z. bola vždy prítomná svedkyňa R.. Tento poškodený takisto poukázal na to, že peniaze stále odovzdával len obžalovanému Z., avšak tento obžalovaný sa neustále vyhovárал na svedka R., tohto svedka však dovtedy nevidel a nevedel teda, kto bol svedok R. a až neskôr sa pri jednej príležitosti asi pol roka pred hlavným pojednávaním dňa 22.11.2017 stretol s týmto svedkom, ktorý vtedy robil rozvoz pizze. Vysvetlil, že obžalovaný Z. začal svedka R. spomínať v tej súvislosti, že uvedené mobilné telefóny z predajne O2 museli byť napísané na svedka R., keďže tento bol zamestnaný, mal uzatvorenú pracovnú zmluvu a súrne vtedy potreboval peniaze, keďže mal problémy s manželkou. V súvislosti s tvrdením obžalovaného Z.; že mobilné telefóny pre neho mal sprostredkovať svedok R. a že o tom mal vedomosť z toho dôvodu, že svedkyňa R. bola prítomná toho, ako obžalovanému Z. doniesol mobilný telefón svedok R.; sa vyjadril, že mal síce vedomosť o tom, že keď spolu pracovali obžalovaný Z. a svedkyňa R., tak svedok R. vtedy doniesol obžalovanému Z. mobilný telefón, avšak zdôraznil, že v tom období svedkyňa R. ešte nepoznal. Obžalovaný podľa vyjadrenia tohto poškodeného sa pri jeho výzvach na vrátenie mu peňazí stále vyhovárал, napr. aj odovzdal k telefónu svoju matku, ktorá mu oznámila, že majú finančné problémy a nakoniec sa preto s týmto obžalovaným dohodol na vrátení mu peňažnej hotovosti, ktorú mu však obžalovaný doposiaľ nevrátil. Vysvetlil, že aj prvá peňažná čiastka vo výške 200,00 eur odovzdaná obžalovanému Z. bola v jeho vlastníctve a doplnil, že túto sumu odovzdala obžalovanému svedkyňa R. len z toho dôvodu, že v tom čase mal zriadený zahraničný bankový účet s povoleným denným limitom nižším ako bola suma 200,00 eur. V súvislosti s jeho odlišným vyjadrením v prípravnom konaní oproti jeho výpovedi na hlavnom pojednávaní, pokiaľ ide o odovzdanie čiastok peňažných prostriedkov; keďže v prípravnom konaní uviedol, že pri prvom stretnutí odovzdal obžalovanému sumu 400,00 eur, pri druhom stretnutí sumu 200,00 eur, pri treťom stretnutí sumu 200,00 eur a pri poslednom, štvrtom stretnutí sumu 700,00 eur; pričom na hlavnom pojednávaní zas uvádzal, že pri prvom stretnutí odovzdal obžalovanému sumu 200,00 eur, pri druhom stretnutí sumu 400,00 eur, pri treťom stretnutí sumu 300,00 eur či 400,00 eur a pri poslednom, štvrtom stretnutí sumu 700,00 eur; teda ním uvádzané sumy, s výnimkou posledného stretnutia s obžalovaným, boli odlišné; sa vyjadril tak, že pri svojej výpovedi v prípravnom konaní mal tieto udalosti v čerstvejšej pamäti a preto sa nakoniec pridŕžoval svojej výpovedi v prípravnom konaní. Zdôraznil však, že určite vtedy obžalovanému odovzdal celkovo sumu 1.500,00 eur, aj keď si už nevedel výslovne spomenúť na presné sumy peňazí, ktoré postupne odovzdával obžalovanému pri prvých troch stretnutiach.

Z výpovede poškodenej E. Y. na hlavnom pojednávaní vo vzťahu k skutku 2/ tohto rozsudku vyplýva, že v rozhodnom období mala záujem o kúpu mobilného telefónu, pričom svedok R., s ktorým v tom čase bola v kamarátskom vzťahu, jej oznámil, že by jej vedel zohnať mobilný telefón lacnejšie, keďže mal poznať nejakú osobu zo spoločnosti NAY, ktorá by jej dokázala zabezpečiť tento mobilný telefón lacnejšie. Nakoniec sa so svedkom R. dohodla, keďže najprv mala záujem len o jeden mobilný telefón, že tento jej zoženie dva mobilné telefóny a neskôr jej obžalovaný Z. až po odovzdaní peňažnej hotovosti oznámil, že jej dokáže zohnať aj tri mobilné telefóny. Vyjadrila sa, že v tom období mala záujem o konkrétny typ mobilného telefónu a to zn. Apple iPhone 6S zlatoružovej farby, Ros Gold a že sumu 1.200,00 eur na jeho kúpu získala od svojich rodičov. Bližšie sa vyjadrila, že v sobotu niekedy v mesiaci október roku 2015 spoločne so svedkom R. prišla do Obchodného domu MAX v I., kde sa v kaviarni A. na druhom poschodí tohto obchodného centra stretla ona a svedok R. s obžalovaným Z., pričom tento obžalovaný jej povedal, že má zísť na prvé poschodie tohto strediska, pred predajňu NAY, kde sa stretneme s jedným mužom. Z tohto dôvodu spolu so svedkom R. zišla na prvé poschodie Obchodného strediska MAX a obžalovaný Z. zostal sedieť v kaviarni na druhom poschodí. Pred predajňou NAY tomuto neznámemu mužovi, za ktorým ju poslal obžalovaný Z., odovzdala peniaze v sume 1.200,00 eur. Vzápätí na to tento neznámy muž vošiel do predajne NAY s tým, že ide niečo vybaviť, pričom jeho pobyt v tejto predajni trval dlhšiu dobu a ona spolu so svedkom R. čakali na tohto neznámeho muža pred predajňou NAY. Svedok R. neskôr odišiel hore, do kaviarne za obžalovaným Z. a ona zostala čakať na tohto neznámeho

muža pred predajňou NAY či v jej blízkosti. Po určitom čase z predajne NAY vyšiel tento neznámy muž, ktorý jej oznámil, že sa čaká na spracovanie zmlúv na kúpu mobilných telefónov, že sa to vybavuje a že uvedené zmluvy sú uzatvorené na jeho meno. Medzitým, ako čakala na tohto muža, prišiel opätovne za ňou svedok R. a až keď vyšiel tento neznámy muž z predajne NAY, tak vtedy k nim prišiel aj obžalovaný Z.. Tento neznámy muž mal síce v rukách nejaké papiere a tvrdil, že sú to zmluvy na mobilné telefóny, ale tieto doklady nikomu z tam prítomných osôb neukázal. Tento neznámy muž im začal vysvetľovať, že ňou žiadané mobilné telefóny nie sú na sklade, ale že je to všetko vybavené s tým, že tieto mobilné telefóny im pošlú do I. do predajne NAY. Tomuto tvrdeniu tohto neznámeho muža uverila, na čo sa všetci rozišli a spoločne so svedkom R. odišla do L., bez peňazí, bez mobilných telefónov a bez žiadnych dokladov. Na ďalší deň po tomto stretnutí, nevedela však uviesť, či to bolo v nedeľu alebo v pondelok, ale pravdepodobne asi v nedeľu, prišla sama pred predajňu NAY v I., avšak nikto tam neprišiel. Vtedy zatelefonovala obžalovanému Z., ktorý jej oznámil, že príde k tejto predajni, pričom neskôr za ňou došiel aj svedok R., s ktorým spoločne čakali na obžalovaného, ale tento sa v uvedený deň k predajni NAY v I. nedostavil. Po príchode z týždňovej zahraničnej dovolenky, sa náhodne stretla so svedkom R., s ktorým na istý čas prestala komunikovať, avšak stále komunikovala s obžalovaným Z., ktorý ju neustále ubezpečoval, že jej nakoniec donesie mobilné telefóny, čo pritom trvalo niekoľko mesiacov. Keď zistila, že obžalovaný Z. jej nechce odovzdať mobilné telefóny, tak po mesiaci či po dvoch mesiacoch žiadala od obžalovaného vrátenie peňazí. Obžalovaný sa pritom neustále vyhovára a tvrdil jej tiež, že peňažnú hotovosť jej pošle z účtu svojho otca na účet jej otca. Svedok R. ju pritom takisto ubezpečoval, že zariadi vrátenie jej peňazí obžalovaným Z., pričom obžalovaný Z. jej opakovane tvrdil, že mobilné telefóny má ten druhý muž. Neskôr v spoločnosti svedka R. podala na obžalovaného Z. trestné oznámenie niekedy vo februári 2016. K osobe tohto neznámeho muža, ktorému vtedy odovzdala peňažnú hotovosť sa vyjadrila tak, že bol asi vo veku 30 rokov, vyššej chudšej postavy s veľmi krátkymi vlasmi tmavej či hnedej farby a pripustila, že tento neznámy muž sa jej vtedy mohol predstaviť, ale len krstným menom, určite nie priezviskom. Zdôraznila, že obžalovaný Z. nebol prítomný pri tom, ako tomuto neznámemu mužovi odovzdávala peniaze a k predajni NAY v obchodnom stredisku MAX v I. prišiel až vtedy, keď tento neznámy muž vystúpil z predajne NAY a tento neznámy muž im len oznámil, že tieto mobilné telefóny momentálne nie sú k dispozícii v tejto predajni NAY. Poškodená sa takisto výslovne vyjadrila, že opakovane žiadala vrátenie peňazí od obžalovaného Z., keďže potom už vôbec nekomunikovala s týmto neznámym mužom, ktorému pritom odovzdala sumu 1.200, eur v 100, eurových bankovkách. Od obžalovaného Z. pritom nežiadala vrátenie peňazí priamo pred predajňou NAY v obchodnom centre MAX v I., ale až neskôr, pri ich vzájomných telefonických rozhovoroch, pričom najprv mala záujem o odovzдание jej mobilných telefónov a až neskôr žiadala vrátenie peňazí. Opakovane poukázala na to, že obžalovaný začal spomínať toho druhého neznámeho muža až neskôr a tvrdil jej, že tento neznámy muž zavinil, že tieto mobilné telefóny jej neboli dodané, ale potvrdila tvrdenie obžalovaného, že nebol prítomný toho, ako odovzdávala peniaze tomuto neznámemu mužovi.

Poškodený L. F. vo vzťahu k skutku 3/ tohto rozsudku na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaný mu do času jeho výsluchu v konaní pred súdom neuhradil spôsobenú škodu a ani mu nevrátil mobilné telefóny. Obžalovaný mu pritom pred samotným hlavným pojednávaním prisľúbil vrátenie dlžnej sumy, avšak neuzatvoril s ním žiadnu dohodu o úhrade tejto sumy s tým, že obžalovaný sa mu za spôsobenie škody ospravedlnil. Vo svojom písomnom podaní adresovanom neskôr súdu tento poškodený oznámil, že žiada, aby mu obžalovaný nahradil sumu 750,00 eur, keďže ani do času rozhodovania súdu v tejto trestnej veci, pričom uvedené podanie adresoval dňom 25.06.2018, mu obžalovaný túto sumu nevrátil.

Podľa svedeckej výpovede svedkyne S. R. vo vzťahu k skutku 1/ tohto rozsudku na hlavnom pojednávaní sa táto niekedy v septembri 2015 raz stretla s poškodeným B. L., s ktorým v tom čase bola v priateľskom vzťahu, v kaviarni F. S. a vtedy jej zatelefonoval obžalovaný Z. a ponúkol jej mobilné telefóny za 200,00 eur. Spoločne s poškodeným L. na to prišla pred budovu R. a spolu s týmto poškodeným odovzdali túto sumu 200, eur obžalovanému. Vyjadrila sa tiež, že s obžalovaným Z. sa spoznala pri výkone svojho predchádzajúceho zamestnania v I. S. a vtedy obžalovaný aj zistil, že má záujem o kúpu mobilného telefónu iPhon-u. Bližšie opísala, že pri prvom stretnutí poškodený L. spolu s ňou odovzdal obžalovanému sumu 200,eur; potom, buď v ten istý deň alebo na ďalší deň mu odovzdali sumu 400,00 eur pri budove Z.; ďalšiu sumu vo výške 200,00 eur odovzdali obžalovanému o niekoľko dní pred obradnou sieňou a poslednú sumu vo výške 700,00 eur odovzdali obžalovanému v Kaviarni F. S., teda vždy vo Vranove nad Topľou. Keď spolu s poškodeným B. L. odovzdali tieto peniaze obžalovanému Z., tak tento sa im prestal obom ozývať a keď mu zatelefonovali, tak sa neustále vyhovára, že tieto mobilné telefóny sú v Depe v N. a že ide vybaviť nejaké splnomocnenie na ich prevzatie. Vyjadrila

sa tiež, že najprv mala záujem o jeden mobilný telefón v hodnote 200, eur, ale nakoniec im mal obžalovaný zabezpečiť tri mobilné telefóny. Poukázala na to, že obžalovaný sa stále vyhovárať aj na iné osoby, pričom ich označoval aj nejakými menami, ale zdôraznila, že peňažnú hotovosť vždy spolu s poškodeným L. odovzdávala len obžalovanému Z. a že celá táto finančná hotovosť odovzdaná obžalovanému patrila poškodenému L.. Obžalovaný sa pritom neustále vyhovárať napríklad aj na to, že vie síce zohnať mobilné telefóny s väčšou pamäťou, ale že tieto sa momentálne nenachádzajú na sklade, potom im zas spolu s poškodeným L. spomenul, že mobilné telefóny sa nachádzajú v Depe v N. a že na ich prevzatie potrebuje nejaké splnomocnenie od spoločnosti O2. Poprela pritom tvrdenie obžalovaného, že keď mu poškodený L. spolu s touto svedkyňou odovzdal finančnú sumu, tak odišiel do blízkosti R., kde túto sumu ihneď odovzdal svedkovi R., pričom tohto svedka si, podľa jeho názoru, mohla všimnúť táto svedkyňa a zdôraznila, že obžalovaný Z. vtedy odišiel do predajne O2 sám s tým, že žiadnu inú osobu si v jeho blízkosti nevyšimla. V súvislosti s ďalším tvrdením obžalovaného, že mala záujem o kúpu mobilného telefónu iPhone z toho dôvodu, že raz videla, ako za obžalovaným do kaviarne S. prišiel svedok R. a priniesol mu jeden mobilný telefón zn. iPhone 6 za veľmi výhodnú sumu, sa zas vyjadrila, že s obžalovaným nepracovala na tej istej zmene a že raz sama obžalovanému povedala, že má záujem o takýto mobilný telefón, keďže obžalovaný Z. navštevoval túto prevádzku aj v čase jej pracovnej doby ako zákazník, kedy mu to spomenula. Do doby odovzdania finančnej hotovosti obžalovanému Z. osobu svedka R. nepoznala a až neskôr sa dozvedela, že ide o bratranca jej švagra. Na záver táto svedkyňa uviedla, že obžalovanému Z. spolu s poškodeným L.W. odovzdala sumu 1.500, eur pri štyroch stretnutiach s tým, že obžalovaný im nevrátil peniaze a neposkytol im ani mobilné telefóny.

Z výpovede svedka B. R. na hlavnom pojednávaní vo vzťahu k skutku 2/ tohto rozsudku súd zistil, že obžalovaný Z. mu raz pred ich neskorším spoločným stretnutím oznámil, že vie vybaviť mobilné telefóny. Vo vopred dohodnutý deň prišiel spolu s poškodenou Y. do Obchodného domu MAX v I., kde sa stretli s obžalovaným Z. v kaviarni na druhom poschodí tohto obchodného strediska. Obžalovaný im vtedy vysvetlil, že pozná nejakého kamaráta, ktorý im vie vybaviť mobilné telefóny a obžalovaný spolu s ním a s poškodenou Y. zišiel dole na prízemie tohto obchodného centra pred predajňu Elektrodomu NAY. Na tomto mieste sa nachádzal nejaký neznámy muž, ktorý vošiel do tejto predajne a ktorý mal z nej vybrať mobilné telefón, pričom on spolu s poškodenou Y. očakávali, že im vybaví tieto mobilné telefóny. Tento neznámy pán po uplynutí dlhšieho času vyšiel z predajne a oznámil im, že táto predajňa nemá telefóny v požadovanej farbe tak, ako to vyžadovala poškodená Y. a tieto budú poslané tejto predajni neskôr alebo ich táto predajňa môže zaslať do predajne NAY v I.. Tento neznámy pán pritom v rukách držal aj nejaké papiere. Na jeho námietku, že tento neznámy pán mal síce zobrať mobilné telefóny, avšak tieto im nedoniesol, mu tento neznámy muž oznámil, že im môže vrátiť peniaze, ale že potom im mobilné telefóny nebudú dodané. Tento pán však nakoniec presvedčil poškodenú, že mobilné telefóny jej budú odovzdané. Poškodená tomuto pánovi uverila a dohodla sa s ním na tom, že jej neskôr prinesie tieto mobilné telefóny. Keďže tento pán im nepovedal ani svoje meno, tak on od neho požadoval, aby im ukázal papiere, ktoré držal v rukách, keď vyšiel z predajne NAY, čo tento muž odmietol odvolávajúc sa na ochranu svojich osobných údajov. Keďže obžalovaný sa im za tohto pána zaručil a to hneď pri prvom rozhovore medzi ním, poškodenou Y. a obžalovaným v kaviarni, bez prítomnosti tohto pána ako aj pri druhom rozhovore, keď sa všetci štyria už nachádzali, vrátane toho neznámeho pána, pred predajňou NAY na prízemí Obchodného domu MAX I., tak sa poškodená Y. rozhodla, že na uvedené mobilné telefóny počká. Poškodená Y. pritom vtedy odovzdala sumu 1.200,00 eur, avšak nevedel sa jednoznačne vyjadriť k tomu, či ich poskytla priamo obžalovanému Z. alebo tomu druhému pánovi a takisto sa nevedel výslovne vyjadriť k tomu, či ich odovzdala už predtým v kaviarni alebo až potom a to na prízemí obchodného domu, pred predajňou NAY. Zdôraznil, že o kúpu mobilných telefónov mala záujem poškodená Y., pričom on to sprostredkoval, keďže sa poznal s obžalovaným. Táto poškodená mala pritom záujem o dva mobilné telefóny zn. Apple iPhone S6, išlo o najnovší model iPhonu, pričom jeden telefón chcela pre seba a druhý pre svojho rodinného príslušníka. Vyjadril sa tiež, že s poškodenou Y. sa spoznal vo fitnesscentre, kam chodila cvičiť a kde pracoval ako fitnestréner a boli v intenzívnom kamarátskom vzťahu a s obžalovaným Z. sa spoznal vo výkone väzby v roku 2013, odkedy sa s ním stretol asi štyrikrát. Bližšie opísal, že obžalovaný mu raz asi mesiac pred uskutočneným stretnutím v I. dňa 24.10.2015 spomenul, že vie vybaviť v Elektrodome NAY nejakú elektrotechniku za výhodnú cenu z dôvodu, že pozná jedného pána, ktorý potrebuje nejakú hotovosť a ktorý je dostatočne solventný, aby zobral na splátky nejaký tovar v predajni NAY, pričom tento pán dokáže zobrať väčší počet tovaru, ktorý je potom ochotný predať iným osobám za zníženú sumu, ale má ihneď záujem o hotovosť. O tomto pánovi mu však obžalovaný nič viac nepovedal, keďže sa o ňom obžalovaný vyjadril, že má záujem zostať v utajení a teda mu neuviedol ani jeho meno či jeho zamestnanie. Doplnil tiež, že pôvodne sa

s obžalovaným, s týmto neznámym pánom a s poškodenou Y. dohodli, že na ďalší deň po stretnutí v I. budú telefóny dodané do predajne NAY v I., pričom on aj telefonicky v tejto predajni v I. zistil, že sa tam nachádza aj nejaký tovar na jeho meno, ale nakoniec sa dozvedel, že išlo o tovar pre jeho otca. Neskôr odišiel na územie Veľkej Británie, pričom poškodená Y. mu opakovane telefonicky oznámila, že sa niekoľkokrát snažila skontaktovať s obžalovaným, keďže obžalovaný aj s týmto neznámym pánom mal prísť do I. a že za obžalovaným aj cestovala na nejaké vopred dohodnuté miesto. Potom mu poškodená len oznámila, že obžalovaný Z. ju zavádzal, nevrátil jej peniaze a neodovzdal jej ani mobilné telefóny. Keď sa skontaktoval s obžalovaným Z. prostredníctvom internetu, tak ho obžalovaný uisťoval, že tieto mobilné telefóny budú poškodenej dodané o týždeň, avšak nakoniec tieto telefóny neboli nikdy poškodenej dodané. Poškodená Y. sa aj dohodla s obžalovaným, že si aj osobne príde po tieto mobilné telefóny alebo po peniaze, ale potom sa s obžalovaným už nevedela spojiť. Z tohto dôvodu ho neskôr táto poškodená požiadala, aby spolu s ňou túto udalosť oznámil na príslušnom policajnom orgáne v I., čo aj urobili. Uviedol tiež, že obžalovaný ho opakovane ubezpečoval, že poškodenej boli dodané mobilné telefóny alebo jej boli vrátené peniaze, avšak poškodená to pri jeho spätnom zisťovaní vždy poprela. Vyjadril sa tiež, že obžalovaný im tohto neznámeho muža nepredstavil, ale zdalo sa mu, že ho oslovoval menom „B.“. Bližšie tiež rozviedol, že obžalovaného považoval za dôveryhodného človeka a že on nemal záujem na tom, aby niekomu odovzdal peniaze a potom by čakal na odovzdanie týchto mobilných telefónov na telefóne. Poškodenú Y., keď im potom tento neznámy pán oznámil, že mobilné telefóny im neodovzdá, aj upozornil, aby tomuto neznámemu pánovi neodovzdávala peniaze. Tohto neznámeho muža opísal tak, že mal medzi 30 až 40 rokov, bol vyššej postavy, s krátkymi tmavými vlasmi a mal na sebe športové oblečenie. Tento svedok zdôraznil, že po celý čas komunikoval len s obžalovaným, ktorý zastrešoval tento obchod s poškodenou Y., keďže poškodená Y. by neznámemu mužovi neodovzdala priamo sumu 1.200,00 eur. Samotné odovzdanie tejto peňažnej sumy poškodenou tento svedok opísal tak, že poškodená odovzdala tomuto neznámemu mužovi sumu 1.200,00 eur, tento neznámy muž na to vošiel do predajne NAY, pričom pri svojom vystupovaní z nej v rukách držal nejaké zmluvy a oznámil im, že síce boli uzatvorené zmluvy na kúpu týchto mobilných telefónov, ale tieto telefóny im nemôžu byť poskytnuté, teda môžu požadovať vrátenie finančnej sumy, ale v takom prípade im nebudú dodané mobilné telefóny, keďže zmluvy bude potrebné stornovať, za čo bude potrebné ešte uhradiť storno poplatok. Poškodená Y. po takomto vysvetlení nakoniec súhlasila s tým, že nebude požadovať vrátenie peňazí. Tento svedok sa však pritom nevedel jednoznačne vyjadriť k tomu, či peniaze poškodená Y. odovzdala obžalovanému Z. alebo tomuto neznámemu pánovi, ale zdôraznil, že počas celého svojho pobytu s poškodenou Y. v obchodnom stredisku MAX v I. bol s nimi neustále obžalovaný Z.. V súvislosti s jeho rozporným vyjadrením z prípravného konania; kedy na rozdiel od svojej výpovede na hlavnom pojednávaní uviedol, že s obžalovaným sa on a poškodená Y. stretli na druhom poschodí v obchodnom centre MAX I., kedy ich obžalovaný potom poslal na prvé poschodie tohto obchodného domu s tým, že ich tam bude čakať jeho kamarát, ktorý sa im aj predstavil krstným menom a ktorému potom poškodená Y. odovzdala sumu 1.200,00 eur za tri kusy mobilných telefónov zn. Apple iPhone S6, pričom na hlavnom pojednávaní aj na výslovnú otázku súdu ako aj v súvislej výpovedi opakovane uvádzal, že s poškodenou Y. boli stále v prítomnosti obžalovaného Z.; sa vyjadril, že sa domnieval, že po celý čas bol s nimi aj obžalovaný Z., ale pripustil, že ich obžalovaný vtedy poslal za týmto neznámym pánom, ale bolo to iba na krátku chvíľu a neskôr za nimi obžalovaný opäť prišiel. Zdôraznil, že určite by sám s poškodenou Y. nekomunikoval o niečom s týmto neznámym pánom a že obžalovaný s nimi musel zísť dole aj kvôli tomu, že oni by tohto pána ani nespoznali, pričom tento pán mal na sebe aj pokrývku hlavy. Potvrdil, že v prípravnom konaní si predmetnú udalosť lepšie pamätal a teda tiež pripustil, že vtedy mohla mať poškodená Y.V. záujem o tri mobilné telefóny a že tento neznámy muž sa im výslovne nepredstavil, avšak tohto mohol osloviť obžalovaný a že pod týmto dojmom mohol vypovedať na polícii, že sa im tento neznámy muž aj predstavil. Doplnil tiež, že poškodená Y. sa mala po stretnutí s obžalovaným Z. v obchodnom centre MAX v I. s týmto opätovne stretnúť, avšak neskôr mu len oznámila, že obžalovaný sa na uvedené stretnutie s ňou nedostavil, pričom on si v tej dobe už vybavoval veci súvisiace s jeho vtedajším odchodom na územie Veľkej Británie. Zdôraznil, že kúpnu cenu týchto mobilných telefónov určil obžalovaný pred ich spoločným stretnutím v obchodnom stredisku MAX v I., on túto sumu oznámil poškodenej Y. a to asi približne dva týždne pred ich spoločným stretnutím v tomto obchodnom centre.

Z výpovede svedka MUDr. L. Y. opätovne k skutku 2/ tohto rozsudku na hlavnom pojednávaní zasúd zistil, že mal vedomosť o tom, že jeho dcéra, poškodená Y. má v tom období záujem kúpiť si nový mobilný telefón, na ktorého kúpu jej finančné prostriedky poskytla jeho manželka. Poškodená mala pritom podľa jeho vyjadrenia možnosť kúpiť si tento mobilný telefón výhodnejšie prostredníctvom nejakého sprostredkovateľa, o ktorom sa až neskôr dozvedel, že ním bol svedok R., ktorý odporučil jeho

dcére obžalovaného Z. s tým, že tento jej zabezpečí výhodnejšiu kúpu mobilných telefónov. V tom období sa pritom kúpna cena takých mobilných telefónov, aké požadovala jeho dcéra, pohybovala v rozpätí do 600,00 eur či do 800,00 eur. Neskôr zistil, že obžalovaný Z. nezabezpečil jeho dcéru, poškodenú Y. tieto mobilné telefóny a že sa neustále na niečo vyhovárал, dohadoval si stretnutia s jeho dcérou na rôznych miestach, kam sa však nikdy nedostavil. Neskôr od neho jeho dcéra aj žiadala, aby jej poskytol číslo svojho bankového účtu z toho dôvodu, že obžalovaný jej prisľúbil, že poskytnuté finančné prostriedky jej vráti na jeho účet. Keďže obžalovaný nemal záujem odovzdať jeho dcéru ani mobilné telefóny ani vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky, súhlasil s tým, aby jeho dcéra podala na obžalovaného trestné oznámenie. Zdôraznil, že predtým nepoznal ani obžalovaného a ani svedka R., pritom poznal len matku tohto svedka. Mal vedomosť o tom, že poškodená Y. mala za účelom kúpy mobilných telefónov odovzdať sumu 1.200,00 eur, ale nevedel sa vyjadriť presne k tomu, komu tieto peniaze nakoniec odovzdala.

Svedok B. R. v prípravnom konaní; pričom jeho účasť na hlavnom pojednávaní sa opakovane nepodarilo zabezpečiť a z tohto dôvodu bola výpoveď tohto svedka len zo dňa 27.05.2016 oboznámená na hlavnom pojednávaní, vypovedal vo vzťahu k skutku 1/ tohto rozsudku tak; že svedkyňa S. R. a ani poškodeného B. L. nepoznal, ani sa mu o týchto osobách nezmienil obžalovaný Z., ktorého zas osobne poznal od detstva. Poprel, že by mal tomuto poškodenému a svedkyni zabezpečiť tri kusy mobilných telefónov zn. Apple Iphone 6, pričom on ani nepoznal žiadne konkrétne osoby, ktoré by vedeli zabezpečiť tieto mobilné telefóny. Poprel takisto, že by od obžalovaného Z. prevzal finančnú hotovosť v sume 1.500,00 eur, keďže od tohto obžalovaného neprevzal žiadne peniaze. Na záver tento svedok zdôraznil, že obžalovaný Z. mal vedomosť o tom, že v uvedenom období cestuje do zahraničia a preto sa domnieval, že ho obžalovaný zámerné uviedol ako osobu, ktorá mala zabezpečiť mobilné telefóny zn. Apple Iphone 6. Dve výpovede tohto svedka zo dňa 15.04.2016, aj vo vzťahu k skutku 2/ tohto rozsudku, neboli pritom oboznámené na hlavnom pojednávaní z toho dôvodu, že obžalovanému Z. bolo pre skutok 1/ tohto rozsudku vznesené obvinenie dňa 29.04.2016 a pre skutok 2/ tohto rozsudku zas dňa 06.05.2015, teda obe výpovede tohto svedka z toho istého dňa 15.04.2016 sa uskutočnili ešte pred samotným vznesením obvinenia tomuto obžalovanému.

V prípravnom konaní boli zabezpečené čestné prehlásenie obžalovaného Z. týkajúce sa skutku 3/ tohto rozsudku, rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou sp.zn. 12 T 188/2013 zo dňa 11.09.2014 ako aj rozsudok toho istého súdu č.k. 2 T 142/2006-118 zo dňa 02.05.2007 či správa mesta Vranov nad Topľou o povesti obžalovaného, výpis z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR ako aj odpis z registra trestov.

V konaní pred súdom boli oboznámené obžaloby podané na tohto obžalovaného na Okresnom súde v Prešove a to jedna vedená na tomto súde pod sp.zn. 41 T 43/2018 zo dňa 21.05.2018 a obžaloba vedená na tomto súde pod sp.zn. 41 T 68/2018 zo dňa 06.08.2018. Uznesením Okresného súdu Prešov sp.zn. 41 T 68/2018 zo dňa 03.10.2018, ktoré bolo takisto oboznámené na hlavnom pojednávaní, bol pritom obžalovaný v tejto trestnej veci Okresného súdu Prešov v zmysle ust. § 71 ods. 2 písm. d) Tr. poriadku z dôvodov uvedených v ust. § 71 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku vzatý do väzby, ktorá mu začala plynúť momentom jeho prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 3 T 32/2018 zo dňa 12.03.2018, z ktorého výkonu bol prepustený dňa 07.10.2018. Takisto boli oboznámené aj pripojené spisy tunajšieho súdu sp. zn. 13 T 119/2017, sp. zn. 12 T 188/2013, Okresného súdu Humenné sp.zn. 3 T 32/2018 ako aj Okresného súdu Prešov sp. zn. 5Tp 47/2018.

Na základe takto vykonaného dokazovania, hodnotiac dôkazy jednotlivo ako i v ich súhrne, považoval súd za jednoznačne preukázané, že obžalovaný L. Z. sa dopustil ako skutku uvedeného pod bodom 1/ tohto rozsudku, z ktorého spáchania obžalovaného usvedčuje svedecká výpoveď poškodeného L. a svedkyne R., v zhode s ktorými potom vyznieva aj svedecká výpoveď svedka R.; tak aj skutku uvedeného pod bodom 2/ tohto rozsudku, ktorého spáchanie obžalovaným zas preukazuje svedecká výpoveď poškodenú Y., svedka R. a podporne aj svedecká výpoveď svedka MUDr. Y., tak ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

V prípade skutku 1/ tohto rozsudku z výpovede ako poškodeného L., tak aj svedkyne R., vtedajšej priateľky tohto poškodeného vyplýva, že v rozhodnom období v roku 2015 mala svedkyňa R. záujem zabezpečiť si od obžalovaného Z., s ktorým sa už predtým poznala z ich spoločného pracoviska,

mobilný telefón zn. Apple iPhone 6 za kúpnu cenu 200,00 eur. Obžalovaný Z. vtedy tejto svedkyňi na jej žiadosť, aby jej zohnal uvedený mobilný telefón oznámil, že takéto telefóny už nie sú dostupné, ale že jej dokáže zabezpečiť iné mobilné telefóny, a to konkrétne mobilné telefóny zn. Apple iPhone 6+, avšak vo väčšom počte, podľa vyjadrenia poškodeného, pravdepodobne asi v počte dvoch či troch kusov. Uvedený poškodený v zhode s výpoveďou svedkyne R. bližšie opísal postupné odovzdávanie finančnej hotovosti v celkovej výške 1.500,00 eur obžalovanému Z., pričom takéto jeho stretnutia za účelom odovzdania peňazí obžalovanému Z. sa uskutočnili vždy v prítomnosti svedkyne R.. Poškodený L. pritom uviedol, opätovne v súlade s výpoveďou svedkyne R., a čo nakoniec potvrdil aj samotný obžalovaný, že obžalovanému Z. odovzdal finančné prostriedky pri celkovo štyroch stretnutiach a to v celkovej výške 1.500,00 eur. Poškodený L. takisto zdôraznil, že svedkyňa R. mala pôvodne záujem len o jeden mobilný telefón, avšak obžalovaný mal neskôr sprostredkovať kúpu až dvoch či troch kusov mobilných telefónov zn. Apple iPhone 6+, ale poškodený L. mal podľa svojho vyjadrenia nakoniec odovzdať obžalovanému Z. sumu 1.500,00 eur až za celkovo šesť kusov týchto mobilných telefónov. V súvislosti s výškou jednotlivých súm, ktoré poškodený takto postupne odovzdával obžalovanému Z., keďže výšku týchto súm uvádzal poškodený na hlavnom pojednávaní odlišne oproti tejto časti svojej výpovede v prípravnom konaní, tak poškodený nakoniec zotrval na svojej výpovedi z prípravného konania zo dňa 07.06.2016, keďže s výnimkou posledného poskytnutia peňažnej hotovosti v sume 700,00 eur, postupné odovzdávanie peňažných čiastok obžalovanému Z. na hlavnom pojednávaní opísal odlišne. Túto nezrovnalosť vo výpovedi poškodeného pritom podľa názoru súdu možno pričítať uplynutiu dlhšieho časového úseku od spáchania tohto skutku v čase výpovede tohto poškodeného v konaní pred súdom a v tomto smere je rozhodujúca tá skutočnosť, že celkovú peňažnú hotovosť v sume 1.500,00 eur poskytnutú mu poškodeným potvrdil vo svojej výpovedi aj samotný obžalovaný Z.. Svedkyňa R. však takisto vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uvádzala, že pri prvom stretnutí poškodeného L. s obžalovaným tento odovzdal obžalovanému Z. sumu 200, 00 eur; pri druhom stretnutí sumu 400,00 eur; pri treťom stretnutí mu mal poskytnúť sumu 200,00 eur a pri poslednom, štvrtom stretnutí sumu 700,00 eur. Súd pritom dospel k záveru, že hodnovernejšia je v tejto časti, pokiaľ ide o výšku postupne odovzdávanej peňažnej hotovosti obžalovanému Z. poškodeným L., výpoveď tohto poškodeného z prípravného konania a tak mal súd za preukázané, že poškodený L. odovzdal pri prvom stretnutí obžalovanému Z. sumu 400, 00 eur; pri druhom stretnutí sumu 200,00 eur; pri treťom stretnutí sumu 200,00 eur a pri poslednom, štvrtom stretnutí sumu 700,00 eur a to predovšetkým s ohľadom na tú skutočnosť, že pri spočítaní jednotlivých peňažných hotovostí, ktoré mal poškodený odovzdať obžalovanému Z. podľa jeho výpovede na hlavnom pojednávaní, by celková odovzdaná hotovosť dosiahla sumu 1.600,00 eur či 1.700,00 eur, pričom tento poškodený, svedkyňa R. ako aj samotný obžalovaný sa jednoznačne zhodli na tom, že celkový finančný obnos odovzdaný poškodeným obžalovanému Z. predstavoval sumu 1.500,00 eur. Súd opätovne poukazuje na to, že výšku tejto poskytnutej hotovosti, ktorú mal obžalovanému odovzdať poškodený L. potvrdil aj samotný obžalovaný a teda táto výška odovzdanej finančnej sumy nebola v prípade tohto skutku ani sporná. Poškodený L. pritom poukázal aj na to, že po odovzdaní prvej finančnej čiastky obžalovanému Z., tento obžalovaný vošiel do predajne O2, ktorá sa nachádzala v blízkosti predajne Z. vo Vranove nad Topľou a teda sa domnieval, že obžalovaný aj naozaj vybavoval sprostredkovanie kúpy mobilných telefónov pre svedkyňu R., pričom poškodený spoločne s touto svedkyňou tohto obžalovaného aj čakal v motorovom vozidle pred týmito predajňami. V súvislosti s obhajobnými námietkami obžalovaného Z., že uvedené mobilné telefóny mal vtedy pre neho sprostredkovať svedok R. sa poškodený vyjadril, že obžalovaný začal tvrdiť, že kúpu mobilných telefónov mal pre neho zabezpečiť svedok R. až neskôr tvrdiac, že zmluvy na kúpu týchto mobilných telefónov musia byť uzavreté so svedkom R., keďže tento bol zamestnaný, mal teda riadny príjem, ale zároveň v tomto období tento svedok aj nevyhnutne potreboval finančné prostriedky v hotovosti z rodinných dôvodov. Poškodený L. však zároveň zdôraznil, že peňažnú hotovosť vo všetkých prípadoch odovzdal vždy len obžalovanému Z. a že v období poskytovania finančnej hotovosti obžalovanému Z. svedka R. ani vôbec nepoznal. Obžalovaný Z. mal pritom podľa vyjadrenia poškodeného L.Á. spomenúť osobu svedka R. až pri poslednom odovzdávaní mu finančných prostriedkov v tej súvislosti, že ich odovzdá svedkovi R.. Poškodený L. pritom na hlavnom pojednávaní tiež uviedol, že osobne stretol svedka R. až po začatí predmetného trestného stíhania a to asi pol roka pred nariadeným hlavným pojednávaním dňa 22.11.2017 a pri ktorom mu svedok R. poprel tvrdenia obžalovaného o jeho prevzatí finančnej hotovosti od tohto obžalovaného, ktoré mal obžalovanému predtým odovzdať tento poškodený. Svedkyňa R. takisto poukázala na to, že obžalovaný Z. sa s ňou ako aj s poškodeným L. prestal kontaktovať po odovzdaní mu celej finančnej hotovosti poškodeným, že obžalovaný začal spomínať nejaké iné osoby až vtedy, keď od neho začala vyžadovať poskytnutie jej mobilných telefónov, avšak zároveň zdôraznila, že poškodený L. vo všetkých prípadoch odovzdával

túto finančnú hotovosť len obžalovanému Z.. Svedkyňa R. tvrdila, na rozdiel od výpovede poškodeného L., že po odovzdaní finančnej hotovosti obžalovanému pri tomto ich prvom spoločnom stretnutí, si nevšímla v blízkosti obžalovaného Z., po odovzdaní mu predmetnej finančnej čiastky, žiadnu inú osobu a dôrazne trvala na tom, že obžalovaný Z. vošiel do predajne O2 sám. Táto svedkyňa poprela aj ďalšie tvrdenie obžalovaného, že bola osobne prítomná toho, keď svedok R. priniesol mobilný telefón zn. Apple iPhone 6 obžalovanému Z. na vtedajšie ich spoločné pracovisko s obžalovaným Z. v kaviarni S., namietajúc, že s obžalovaným ani nepracovala na jednej zmene v tejto kaviarni a uviedla, že sama spomenula obžalovanému Z., že má záujem si kúpiť takýto mobilný telefón. Poškodený L. sa zas, pokiaľ ide o túto okolnosť, vyjadril tak, že mal síce vedomosť o tom, že svedok R. v minulosti a to počas výkonu zamestnania ako obžalovaného Z. tak aj svedkyne R. na spoločnom pracovisku v kaviarni S., zabezpečil obžalovanému Z. mobilné telefóny, ale na druhej strane zdôraznil, že v čase spoločného pracovného pôsobenia svedkyne R. a obžalovaného Z. v kaviarni S. sa s touto svedkyňou ešte nepoznal. Tvrdenia poškodeného L. ako aj svedkyne R. vo výraznej miere podporuje aj výpoveď svedka R. z prípravného konania, ktorého účasť v konaní pred súdom sa opakovane nepodarilo zabezpečiť a z tohto dôvodu bola výpoveď tohto svedka z prípravného konania oboznámená na hlavnom pojednávaní. Svedok R. pritom tvrdil, že poškodeného a ani svedkyňu R. ani nepoznal, pritom ako poškodený tak aj svedkyňa R. zdôraznili, že svedka R.A. stretli alebo sa dozvedeli o jeho existencii až v čase prebiehajúceho trestného konania. Svedok R. pritom poprel tvrdenie obžalovaného, že by kedykoľvek, teda aj v uvedenom rozhodnom období spáchania 1/ skutku rozsudku, vedel sprostredkovať nejakým osobám kúpu mobilných telefónov zn. Apple Iphone 6, keďže nemal ani žiadne kontakty na osoby zaoberajúce sa takouto činnosťou. Tento svedok vyvrátil aj ďalšie vyjadrenie obžalovaného Z., že od neho prevzal finančnú hotovosť v celkovej výške 1.500,00 eur, ktorú ma mal predtým postupne odovzdať poškodený L.. Tento svedok pritom pri svojej výpovedi v prípravnom konaní prezentoval aj svoju domnienku, že obžalovaný Z. ho označil ako osobu, ktorej neskôr odovzdal túto finančnú hotovosť patriacu poškodenému L., uvedomujúc si, že v tom období odchádza na územie cudzieho štátu a teda obžalovaný ho obvinil z tohto podvodného vylákania peňažného obnosu od poškodeného L., keďže si obžalovaný zároveň uvedomoval aj obťažnosť zabezpečenia jeho účasti na vyšetrovacích úkonov pre jeho pobyt v cudzine.

V súvislosti s obhajobnými námietkami obžalovaného je potrebné poznamenať, že nevieryhodne vyznieva tvrdenie obžalovaného, že svedok R., ktorý mal od neho prevziať celú finančnú hotovosť odovzdanú mu predtým poškodeným L., nemal záujem sa s týmto poškodeným ako aj so svedkyňou R. stretnúť a takisto, že tento svedok nechcel, aby poškodený ako aj jeho vtedajšia priateľka mali vedomosť o tom, že práve tento svedok im má zabezpečiť mobilné telefóny. Takéto svoje tvrdenie obžalovaný Z. pritom ani nijakým spôsobom nezdôvodnil, pričom z vyjadrenia svedka R., poškodeného L. ako aj svedkyne R. je zrejmé, že tieto osoby o svojej vzájomnej existencii ani nemali vedomosť, v období spáchania tohto skutku sa vzájomne ani nepoznali, pričom k ich stretnutiu, v prípade poškodeného L. či k zisteniu nejakého vzdialeného príbuzenského pomeru, pokiaľ ide o svedkyňu R., došlo až v období prebiehajúceho predmetného trestného stíhania a teda nie je zrejmé, aký by prípadne mal svedok R. dôvod na to, aby poškodený ako aj svedkyňa R. o jeho vtedajšom vybavovaní im mobilných telefónov nemali mať vedomosť. Obžalovaný zas na druhej strane tvrdil, že svedkyňa R. bola priamo prítomná toho, ako mu raz svedok R. v kaviarni S., v ktorej v tom čase obaja pracovali, predal mobilný telefón zn. Apple iPhone 6 za výhodnú, takmer polovičnú kúpnu cenu, za akú sa tieto mobilné telefóny v uvedenom období predávali a že z tohto dôvodu táto svedkyňa prejavila záujem, aby jej obžalovaný takisto pozháňal takýto mobilný telefón. Takéto tvrdenie obžalovaného tak naznačuje, že svedkyňa R. už mala mať predtým vedomosť o tom, že svedok R. dokáže zabezpečiť získanie mobilných telefónov za výhodnejšiu kúpnu cenu. Obžalovaný pritom zámer či účel snahy svedka R. zabrániť svojmu stretnutiu s poškodeným L. ako aj so svedkyňou R. nijakým spôsobom nezdôvodnil a takéto obhajobné tvrdenie obžalovaného súd považoval za absolútne nevieryhodné, keďže svedkyňa R. mala byť podľa vyjadrenia tohto obžalovaného aj osobne prítomná toho, ako mu tento svedok mal predtým poskytnúť za výhodnú kúpnu cenu tento mobilný telefón. Obžalovaný na svoju obranu takisto uviedol, že poškodený L. ako aj svedkyňa R. mali možnosť vidieť, ako svedkovi R. odovzdal, ihneď po svojom prvom stretnutí s poškodeným L., peňažnú hotovosť, ktorú mu predtým odovzdal tento poškodený. Poškodený L. ako aj svedkyňa R. pritom zhodne a jednoznačne popreli, že by po odvezení obžalovaného Z. k budove R., v ktorom sa nachádzala aj predajňa O2, motorovým vozidlom tohto poškodeného videli, že by obžalovaný Z. peniaze poskytnuté mu predtým poškodeným L., odovzdal nejakej inej osobe, teda aj prípadne svedkovi R., pričom poškodený L. len potvrdil tú skutočnosť, že obžalovaného Z. pred predajňou O2, do ktorej však vošiel predtým sám, čakal nejaký mladý muž, ktorého pritom aj opísal. Na záver je

však potrebné skonštatovať, že ako poškodený L. L. ak aj svedkyňa R. totožne uviedli, že od začiatku celú peňažnú hotovosť patriacu poškodenému L. odovzdával tento poškodený vždy len obžalovanému Z., ktorý mal tomuto poškodenému zabezpečiť mobilné telefóny pre svedkyňu R. a že spočiatku ani nemali vedomosť o tom, že by tieto peniaze mal obžalovaný Z. odovzdávať inej osobe a že by prípadne sprostredkovanie kúpy týchto mobilných telefónov mala pre nich zabezpečiť iná osoba ako samotný obžalovaný Z..

Spáchanie skutku 2/ tohto rozsudku zas mal súd za preukázané výpoveďou poškodenej Y., ktorá vyznieva v zhode s výpoveďou svedka R. a podporne aj s výpoveďou svedka MUDr. Y.Á.. Poškodená Y. uviedla, v súlade aj s výpoveďou svedka R., že v októbri roku 2015 mala záujem o kúpu mobilných telefónov zn. Apple iPhone 6 S Rose Gold, teda zlatoružovej farby a že svedok R., s ktorým v tom čase bola v kamarátskom vzťahu jej oznámil, že jej vie zabezpečiť kúpu týchto mobilných telefónov za nižšiu kúpnu cenu a to v celkovom počte až dvoch kusov. Táto poškodená takisto poukázala na to, že obžalovaný Z. jej až po odovzdaní mu sumy 1.200,00 eur uviedol, že jej vie sprostredkovať získanie až troch kusov týchto mobilných telefónov. Samotné stretnutie s obžalovaným Z. táto svedkyňa v podstatných črtách opísala v zhode s výpoveďou svedka R. tak, že svedok R. jej vopred dohodol schôdzku s obžalovaným Z. v obchodnom centre MAX v I. a že s týmto obžalovaným sa nakoniec stretla v prítomnosti svedka R. v kaviarni A. na druhom poschodí tohto zábavno - obchodného strediska. Na základe pokynu udeleného jej obžalovaným Z. pritom táto poškodená spolu so svedkom R. odišla na prvé poschodie tohto obchodného centra pred predajňu NAY, kde ju už čakal nejaký neznámy muž, ktorému opätovne vzhľadom na predchádzajúce usmernenie obžalovaného Z., odovzdala sumu 1.200,00 eur. Tento neznámy muž po odovzdaní mu tejto finančnej hotovosti poškodenou vošiel do predajne NAY, po uplynutí dlhšej doby z tejto predajne vyšiel a oznámil poškodenej ako aj svedkovi R., že uvedené mobilné telefóny vo farbe požadovanej touto poškodenou nemajú na sklade tejto predajne, ale tieto jej zašlú do predajne NAY v I.. Poškodená v tejto súvislosti poukázala na to, že tento neznámy muž mal v rukách aj nejaké doklady, ktoré jej ako aj svedkovi R. však odmietol ukázať. Poškodená, opätovne v zhode s vyjadrením svedka R. ďalej uviedla, že tohto neznámeho muža čakala pred predajňou NAY alebo v jej blízkosti sama, keďže svedok R. medzitým odišiel za obžalovaným Z. na druhé poschodie tohto obchodného strediska, tento svedok však v priebehu jej čakania na tohto neznámeho muža opätovne k nej prišiel a to práve v okamihu, keď tento neznámy muž vychádzal z predajne NAY a neskôr k nim prišiel aj obžalovaný Z.. Poškodená podľa svojho vyjadrenia na ďalší deň prišla pred predajňu NAY v I., kde sa mala spolu so svedkom R. stretnúť s týmto neznámym mužom ako aj s obžalovaným Z., avšak žiadna z týchto osôb vtedy na uvedené miesto stretnutia nedorazila. Poškodená Y. vzápätí na to opakovane telefonicky vyzývala obžalovaného Z. a to najprv na odovzдание jej mobilných telefónov, neskôr už na samotné vrátenie jej peňažnej hotovosti, pričom poškodená, v súlade zas s výpoveďou svedka MUDr. Y., jej otca, uviedla, že sa mala s obžalovaným za týmto účelom stretnúť aj na rôznych miestach. Poškodená Y.V. pritom nevedela identifikovať tohto neznámeho muža, ktorému v obchodnom centre MAX v I.Š. odovzdala sumu 1.200,00 eur, ale pripustila tú skutočnosť, že tento sa jej mohol aj sám predstaviť, avšak len krstným menom a nevyvrátila ani tú možnosť, že jej ho mohol predstaviť aj samotný obžalovaný Z.. Poškodená však poukázala na to, že poskytnutie jej mobilných telefónov a neskôr už vrátenie samotnej finančnej hotovosti vyžadovala vždy len od obžalovaného Z. a zdôraznila tiež to, že obžalovaný Z. začal spomínať svedka R. až neskôr a tohto pred ňou obviňoval z nedodania jej mobilných telefónov. Z vykonaného dokazovania je tak nepochybné, že k stretnutiu poškodenej Y. s obžalovaným Z. za účelom kúpy mobilných telefónov touto poškodenou sprostredkované svedkom R., ktorý vypovedal o priebehu tohto stretnutia v podstate v zhode s výpoveďou poškodenej Y., došlo. Svedok R. pritom nad rámec výpovede poškodenej Y. uviedol, že obžalovaný Z. mu najprv navrhol, že dokáže pre neho zaobstarať mobilné telefóny. Tento svedok pritom v podstate úplne zhodne opísal samotné stretnutie obžalovaného Z. a poškodenej Y. v obchodnom centre MAX v I. niekedy v októbri roku 2015, pri ktorom došlo k odovzdaniu sumy 1.200,00 eur touto poškodenou, avšak v konaní pred súdom si už tento svedok nevedel výslovne spomenúť na tú okolnosť, či táto poškodená odovzdala túto finančnú hotovosť priamo obžalovanému Z. v kaviarni na druhom poschodí obchodného strediska MAX v I. alebo až na prvom poschodí tohto obchodného centra pred samotnou predajňou NAY, pričom sa takisto nevedel jednoznačne vyjadriť k tomu, či túto peňažnú hotovosť odovzdala poškodená Y. priamo obžalovanému Z. alebo druhému, neznámemu mužovi, s ktorým sa spolu s poškodenou Y. stretol pred predajňou NAY v tomto obchodnom centre a ktorého obžalovaný Z. pravdepodobne oslovoval menom „B.“ Svedok R. ďalej vypovedal, že obžalovaný Z. mu už asi mesiac pred samotným stretnutím v obchodnom centre MAX v I. oznámil, že vie zabezpečiť zaobstaranie väčšieho množstva elektrotechniky za výhodnú cenu v Elektrodome NAY a na základe takéhoto zistenia tak tento svedok sprostredkoval

stretnutie obžalovaného Z. s poškodenou Y.. Svedok R. na druhej strane zdôraznil, že celú vyššie opísanú obchodnú transakciu, teda odovzdanie peňazí poškodenou Y. za účelom zabezpečenia jej mobilných telefónov, zabezpečoval obžalovaný Z. a poukázal na to, že v nijakom prípade by vtedy poškodená Y. v jeho prítomnosti neodovzdala sumu 1.200,00 eur tomuto neznámemu mužovi pred predajňou NAY v obchodnom centre MAX v I.. Svedok R. v tejto súvislosti ďalej doplnil, že obžalovaný sa pred nimi za tohto neznámeho muža a teda za to, že poškodenej budú poskytnuté mobilné telefóny po odovzdaní peňažnej hotovosti tomuto mužovi, zaručil a to najprv v kaviarni na druhom poschodí tohto obchodného centra, teda bez účasti tohto neznámeho muža a neskôr aj pred samotnou predajňou NAY, za prítomnosti už aj tohto neznámeho muža. Svedok R. pritom poukázal aj na to, že keď im neznámy muž po vystúpení z tejto predajne oznámil, že také mobilné telefóny, aké požadovala poškodená, im nemôže táto predajňa ihneď poskytnúť, tak vtedy navrhol poškodenej, aby vyžadovala od tohto neznámeho muža vrátenie jej finančnej hotovosti, avšak tento neznámy muž im vysvetlil, že v prípade vrátenia im už poskytnutej finančnej sumy bude nutné zmluvy na kúpu týchto mobilných telefónov stornovať a bude potrebné uhradiť aj storno poplatok, pričom poškodená po takomto vysvetlení aj upustila od svojej požiadavky vrátenia jej už odovzdaného finančného obnosu.

Obžalovaný Z. na svoju obhajobu v súvislosti s týmto skutkom uvádzal, že v skutočnosti peňažnú hotovosť poškodená Y. odovzdala svedkovi R.. Obžalovaný okrem iného uviedol, že so svedkom R. sa spoznal ešte počas svojho výkonu väzby niekedy v priebehu rokov 2013 až 2014, pričom po oznámení mu svedkom R., že má možnosť zabezpečiť iným osobám kúpu mobilných telefónov za výhodnejšiu kúpnu cenu, ako prvý oslovil svedka R. s tým, že má pre neho istého chlapca, a to svedka R., ktorý by dokázal sprostredkovať iným osobám kúpu mobilných telefónov za výhodnejšiu cenu. Svedok R. tak vzápätí po tomto oznámení obžalovaného Z. dohol stretnutie tohto obžalovaného s poškodenou Y., ktorého sa aj on osobne zúčastnil. Obžalovaný Z. potom už, odlišne od výpovede poškodenej Y. ako aj svedka R., opísal priebeh svojho stretnutia s poškodenou ako aj so svedkom R. a obžalovaný v tejto súvislosti zdôrazňoval predovšetkým tú okolnosť, že nebol osobne prítomný pri odovzdaní peňažnej hotovosti v sume 1.200,00 eur poškodenou Y. svedkovi R.. Obžalovaný taktiež doplnil, že najprv sa s poškodenou Y. a svedkom R. stretol v kaviarni na druhom poschodí v obchodnom centre MAX v I., pričom on mal zostať so svedkom R. v tejto kaviarni a poškodená Y. mala zísť na prvé poschodie tohto obchodného strediska, kde mala odovzdať túto finančnú hotovosť svedkovi R.. Neskôr sa mala poškodená Y.V. vrátiť naspäť k nemu a k svedkovi R. do kaviarne na druhom poschodí tohto obchodného centra, vzápätí na to už mali všetci traja zísť na prvé poschodie pred predajňu NAY, kde ich už čakal svedok R. s nejakými dokumentmi. Svedok R. mal v jeho prítomnosti na to poškodenej Y. oznámiť, že poškodenou požadované mobilné telefóny nemôžu byť vydané touto predajňou NAY v uvedený deň, ale mali by byť na ďalší deň odoslané do tej istej predajne v meste I., kde si ich mal tento svedok vyzdvihnúť. Obžalovaný dôrazne poprel, že by od svedka R., tak ako to prezentovali ako poškodená Y. tak aj svedok R., prevzal celú finančnú hotovosť v sume 1.200,00 eur, ktorú mu predtým poskytla poškodená Y.. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že aj keď je nesporené, že poškodená Y. odovzdala sumu 1.200,00 eur svedkovi R., je zároveň nepochybné, že tak konala v presvedčení, že tento svedok prevzal túto peňažnú hotovosť v mene obžalovaného Z.. Poškodená Y. ako aj svedok R. opakovane zdôraznili, že poškodená za sprostredkovateľa kúpy jej mobilných telefónov od začiatku považovala osobu obžalovaného Z. a z tohto dôvodu sa obaja, teda ako poškodená tak aj svedok R. domnievali, že svedok R. prevzal túto finančnú hotovosť namiesto obžalovaného Z.. Dôveryhodnosť obhajobných tvrdení obžalovaného výrazne znižuje aj ďalšie vyjadrenie obžalovaného a to, že na druhý deň po stretnutí s poškodenou a svedkom R. v obchodnom centre MAX v I., sa mal spolu so svedkom R. opätovne stretnúť s poškodenou Y. a svedkom R. v I. pred predajňou NAY, ale že tohto stretnutia sa nezúčastnil z toho dôvodu, že sa tam nechcel dostaviť svedok R. ako aj tá skutočnosť, že z vyjadrenia ako poškodenej tak aj samotného obžalovaného Z. vyplýva, že od dňa prevzatia tejto finančnej hotovosti poškodenej svedkom R., poškodená Y. opakovane vyzývala len obžalovaného na zabezpečenie jej mobilných telefónov a neskôr od neho požadovala už vrátenie poskytnutej peňažnej sumy s tým, že obžalovaný ani nepopieral existenciu takéhoto svojho záväzku k poškodenej Y. a až po opakovaných neúspešných snahách poškodenej Y. získať ňou vyžadované mobilné telefóny alebo vrátenie jej poskytnutej finančnej hotovosti, obžalovaný Z. začal obviňovať z nespĺnenia tohto záväzku svedka R.. Ako nevieryhodné a nepresvedčivé vyznieva aj obhajobné tvrdenie obžalovaného Z., že svedok R. mal prevziať vyššie vedenú finančnú hotovosť od poškodenej Y. dňa 24.10.2015 len z toho dôvodu, aby mu splatil svoj predchádzajúci dlh, ktorý vznikol tomuto svedkovi R. z dôvodu neodovzдания mobilných telefónov poškodenému L. v prípade skutku 1/ tohto rozsudku. Obžalovaný Z. nevedel logicky a hodnoverne vysvetliť tú skutočnosť, ako mu mal svedok R. prevzatím finančnej hotovosti od

poškodenej Y., ktorej mal obžalovaný odovzdať mobilné telefóny, splatiť svoj dlh, ktorý mal svedkovi R. podľa vyjadrenia obžalovaného Z. vzniknúť z dôvodu nedodania mobilných telefónov poškodenému L. v prípade skutku 1/ tohto rozsudku. Nedôveryhodne pritom vyznieva vysvetlenie obžalovaného Z., že svedok R. mu finančnými prostriedkami získanými od poškodenej Y. mal splatiť svoj predchádzajúci dlh, opätovne z dôvodu nedodania mobilných telefónov poškodenému L. v prípade skutku 1/ tohto rozsudku, keď na druhej strane zároveň obžalovaný tvrdil, že svedok R. mu oznámil, že peňažnú hotovosť v sume 1.200,00 eur ihneď po jej prevzatí od poškodenej Y. použil na zaplatenie akontácie za mobilné telefóny požadované touto poškodenou v predajni NAY v obchodnom centre MAX v I.. Súdu tak nie je zrejmé, ako mohol svedok R. splatiť svoj dlh obžalovanému vzniknutý z predchádzajúceho nesplneného záväzku vo vzťahu k poškodenému L. (skutok 1/ rozsudku) a to z finančných prostriedkov získaných od poškodenej Y., keď tieto mal ihneď po ich prevzatí od poškodenej Y. vyplatiť v predajni NAY ako zálohu na kúpu mobilných telefónov požadovaných touto poškodenou. Obžalovaný v tejto súvislosti však tvrdil, že svedok R. mal na základe finančnej hotovosti poskytnutej mu poškodenou Y. zabezpečiť až päť kusov mobilných telefónov, pričom tejto poškodenej mal odovzdať len tri kusy týchto mobilných telefónov, zvyšné dva kusy týchto telefónov mali byť preto týmto svedkom odpredané iným osobám a takto získanou finančnou hotovosťou by mu tak tento svedok splatil svoju pohľadávku vzniknutú vo vzťahu k poškodenému L.. V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na ďalšie nevieryhodné tvrdenie obžalovaného Z., že svedkovi R. nemohli byť odovzdané žiadne mobilné telefóny bez uzavretia riadnej zmluvy s predajňou NAY v obchodnom centre MAX v I., keďže z vykonaných dôkazov vôbec nevyplýva, že by akúkoľvek takúto zmluvu svedok R. s touto predajňou NAY, predmetom ktorej by bola kúpa mobilných telefónov, vôbec uzavrel, pričom poškodená Y. ako aj svedok R. opakovane poukázali na to, že svedok R.Č. síce po tom, ako vyšiel z tejto predajne mal v rukách nejaké dokumenty, tieto im však odmietol ukázať z dôvodu ochrany svojich osobných údajov. Táto skutočnosť ešte viac podporuje domnienku, že svedok R. vtedy neuzatvoril žiadnu zmluvu za účelom kúpy mobilných telefónov a tieto finančné prostriedky po ich prevzatí od poškodenej Y. vzápätí na to odovzdal obžalovanému Z.. Zároveň obžalovaný, vychádzajúc z jeho vlastného vyjadrenia ako aj z tvrdenia poškodenej Y., od počiatku vymáhania splnenia tohto jeho záväzku voči poškodenej Y., uznával svoj dlh vzniknutý z tejto obchodnej transakcie s poškodenou Y. a až neskôr začal tejto poškodenej tvrdiť, že kúpu mobilných telefónov mal sprostredkovať samotný svedok R., ktorý jej tak povinný aj vrátiť jej finančné prostriedky. Nedôveryhodne vyznieva, pokiaľ ide o uznanie tohto dlhu obžalovaným, vysvetlenie tejto skutočnosti obžalovaným tým, že mal záujem namiesto svedka R. splatiť jeho záväzok voči poškodenej Y. a to aj napriek tomu, že v uvedenom období bol podľa vlastných slov nezamestnaný, nemal žiaden príjem a podľa svojho vyjadrenia sa spoliehal len na tú skutočnosť, že svedok R. mu neskôr poskytne finančné prostriedky, ktoré mal tento svedok predtým prevziať od poškodenej Y.. Vo všetkých týchto vyššie uvedených obhajobných tvrdeniach obžalovaného Z. chýba akúkoľvek logika a celkovo tieto obhajobné tvrdenia obžalovaného vyznievajú mimoriadne nevieryhodne a nepresvedčivo.

Z vyššie uvedeného tak jednoznačne vyplýva, že obžalovaný Z. či už sám a to v prípade skutku 1/ tohto rozsudku alebo prostredníctvom svedka R. v prípade skutku 2/ tohto rozsudku prevzal postupne od poškodeného L. sumu 1.500,00 eur a od poškodenej Y. naraz sumu 1.200,00 eur za účelom sprostredkovania im kúpy mobilných telefónov za výhodnú kúpnu cenu. Obaja poškodení teda konali v domnienke, že nimi poskytnuté finančné prostriedky budú použité na kúpu mobilných telefónov, inak by tak tieto finančné prostriedky ani obžalovanému neposkytli. K takémuto záveru možno dospieť aj v prípade poškodenej Y., keďže nielen táto poškodená, ale predovšetkým svedok R. sa jednoznačne vyjadrili, že aj keď v skutočnosti peniaze vo výške 1.200,00 eur poskytli im neznámej osobe, pričom z výpovede samotného obžalovaného je nepochybné, že išlo o svedka R., poškodená tak konala na pokyn obžalovaného Z. a túto sumu odovzdala tomuto jej neznámemu mužovi v domnienke, že tento vystupuje v postavení sprostredkovateľa a že tento jej v mene obžalovaného Z. sprostredkuje kúpu mobilných telefónov za túto peňažnú hotovosť. Obžalovaný tak pritom u poškodených L. a Y. vzbudil predstavu, že im zabezpečí mobilné telefóny za nimi poskytnutý finančný obnos. Obžalovaný Z. pritom tieto finančné prostriedky od oboch poškodených prevzal napriek tomu, že už v čase odovzdania týchto peňazí vedel, že žiadne mobilné telefóny obom týmto poškodeným nezabezpečí, keďže v uvedenom období bol aj podľa svojho vlastného vyjadrenia nezamestnaný, nemal žiaden stály príjem a nikdy nebol ani v žiadnom pracovnoprávnom či v inom obdobnom pomere, teda napr. v brigádnickej s právnickou osobou alebo aj s fyzickou osobou zaoberajúcou sa predajom mobilných telefónov. Nie je pritom podstatné, na aké konkrétne účely obžalovaný Z. použil tieto finančné prostriedky, aj keď je odôvodnený predpoklad, že obžalovaný v tom čase mal viaceré podližnosti, ktoré takto získanými prostriedkami chcel pravdepodobne splatiť. Je zrejmé, že obžalovaný Z. nielenže obom poškodeným nezaobstaral nimi vyžadované mobilné

telefóny, ale týmto ani neskôr nevrátil poskytnuté finančné prostriedky a títo poškodení sa neskôr s obžalovaným ani nedokázali skontaktovať za účelom vrátenia im poskytnutej peňažnej hotovosti. Z hľadiska naplnenia skutkovej podstaty trestného činu podvodu je tak podstatné, že obžalovaný nikdy nemal v úmysle takto získané finančné prostriedky od poškodeného L. a od poškodenej Y. použiť na účel, pre ktorý mu tieto osoby ich poskytli, teda za účelom zabezpečenia im mobilných telefónov a že tieto si chcel ponechať pre seba. Zo samotného charakteru konania obžalovaného, ktorý mal od oboch poškodených prevziať peniaze k účelu, na ktorý ich nezamýšľal použiť, je pritom zrejmé, že z jeho strany išlo o konanie úmyselné. Pokiaľ ide o konkrétnu formu úmyselného zavinenia, ide v danom prípade zjavne o úmysel priamy, keďže obžalovaný chcel vyššie popísaným konaním, teda spôsobom uvedeným v trestnom zákone, porušiť záujem na ochrane cudzieho majetku.

Na základe takto vykonaného dokazovania tak súd ustálil, že v prípade skutkov 1/ a 2/ tohto rozsudku, keď obžalovaný Z. si od dňa 29.09.2015 postupne od poškodeného L. pri celkovo štyroch stretnutiach prevzal sumu 1.500,00 eur a od poškodenej Y. dňa 24.10.2015 prostredníctvom svedka R. naraz sumu 1.200,00 eur za účelom sprostredkovania im kúpy mobilných telefónov, pričom už v tom čase mal vedomosť o tom, že tieto mobilné telefóny týmto poškodeným nezabezpečí a takisto nemal ani zámer im vrátiť nimi poskytnuté finančné prostriedky, čím oboch týchto poškodených uviedol do omylu, pričom konal v úmysle kúpu mobilných telefónov nesprostredkovať a takto získaný peňažný obnos si ponechať, čím aj obom vyššie uvedeným poškodeným spôsobil škodu vo výške uvedenej v skutkovej vete tohto rozsudku, teda obom týmto poškodeným celkovo spôsobil škodu v sume 2.700,00 eur, teda väčšiu škodu; po objektívnej stránke naplnil skutkovú podstatu prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona.

Súd na rozdiel od podanej obžaloby prokuratúry, ktorá všetky tri vyššie uvedené skutky právne kvalifikovala ako pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, dospel k záveru, že takéto podvodné konanie obžalovaného treba posúdiť ako pokračovací prečin podvodu len v prípade skutkov 1/ a 2/ tohto rozsudku, keďže len tieto skutky nielenže naplňovali rovnakú skutkovú podstatu trestného činu, ich spáchanie bolo vedené jednotným zámerom (subjektívna súvislosť), boli spojené rovnakým spôsobom uskutočnenia, ale zároveň boli spojené aj blízkou súvislosťou časovou ako aj v predmete útoku (objektívna súvislosť), pričom medzi ich spáchaním uplynula len doba necelého jedného mesiaca. Skutok uvedený pod bodom 1/ tohto rozsudku bol pritom obžalovaným spáchaný od dňa 29.09.2015, skutok 2/ tohto rozsudku zas presne dňa 24.10.2015 a skutok 3/ tohto rozsudku až dňa 02.03.2016, teda medzi spáchaním prvého z tejto trojice skutkov a posledným skutkom uplynula doba skoro 6 mesiacov, pričom medzi spáchaním prvých dvoch skutkov tohto rozsudku uplynula len doba necelého jedného mesiaca, teda len niekoľkých týždňov a zároveň sa takisto vyznačovali rovnakým spôsobom spáchania, teda z tohto dôvodu tak súd dospel k záveru, že skutok 3/ tohto rozsudku je potrebné považovať za samostatný prečin podvodu v zmysle ust. § 221 ods. 1 Tr. zákona.

Subjektívna stránka konania obžalovaného je daná vo forme priameho úmyslu v zmysle ust. § 15 písm. a) Tr. zákona, pretože svojim konaním obžalovaný chcel ohroziť alebo porušiť záujem poškodeného L. a poškodenej Y. na ochranu ich vlastníctva chránený týmto zákonom.

Nebezpečnosť konania obžalovaného pre spoločnosť súd videl v tom, že svojim konaním obžalovaný chcel porušiť, resp. ohroziť záujem na nedotknuteľnosti cudzieho majetku.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu prihliadal súd na všetky okolnosti spáchaného skutku, spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy (§ 34 ods. 4 Tr. zákona).

Z miesta trvalého pobytu obžalovaný nie je bližšie hodnotený.

Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov bol tento obžalovaný 19 krát priestupkovo postihnutý a to vo všetkých prípadoch, okrem jedného priestupku, za priestupky na úseku cestnej premávky, pričom jedenkrát bol priestupkovo postihnutý za priestupok spočívajúci v porušení povinnosti chrániť občiansky preukaz pred zničením, poškodením, stratou, odcudzením a zneužitím.

Z odpisu registra trestov, z pripojených spisov tunajšieho súdu ako aj iných súdov ako aj z ďalších zabezpečených listinných dôkazov v konaní pred súdom vyplýva, že obžalovaný Z. bol doposiaľ trikrát

právoplatne odsúdený a to opakovane za podvodnú trestnú činnosť, pričom v prípade jeho prvého súdneho potrestania, už zahladeného, išlo o trestný čin porušovania domovej slobody podľa § 194 Tr. zákona. Súd ďalej zistil, že druhýkrát bol obžalovaný odsúdený rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 12 T 188/2013 zo dňa 11.09.2014, ktorý v uvedený deň aj nadobudol právoplatnosť, za pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zákona ako aj za pokračovací zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zákona, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený s probačným dohľadom na skúšobnú dobu v trvaní 4 rokov, ktorá mu tak začala plynúť nasledujúci deň po právoplatnosti tohto rozhodnutia dňa 12.09.2014 a plynula mu až do dňa 12.09.2018. Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že obžalovaný všetky tri stíhané skutky spáchal počas plynutia mu skúšobnej doby svojho podmiennečného odsúdenia s probačným dohľadom. Zároveň súd zistil, že v čase tohto prebiehajúceho súdneho konania boli začaté na Okresnom súde v Prešove ďalšie dve trestné stíhania a to na podklade jednej obžaloby vedenej na tomto súde pod sp. zn. 41 T 43/2018 zo dňa 21.05.2018 pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona ako aj na podklade obžaloby zo dňa 06.08.2018 vedenej na tom istom súde pod sp. zn. 41 T 68/2018 za dva skutky právne posúdené ako pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona, pričom o oboch týchto obžalobách do času rozhodnutia súdu v tejto trestnej veci nebolo rozhodnuté vo veci samej. Vo veci vedenej na Okresnom súde Prešov sp.zn. 41 T 68/2018 však bolo dňa 03.10.2018 príslušným zákonným sudcom tohto súdu rozhodnuté o vzatí do väzby tohto obžalovaného podľa § 71 ods. 2 písm. d) Tr. poriadku z dôvodov uvedených v ust. § 71 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku s tým, že väzba u tohto obžalovaného začala plynúť momentom jeho prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 3 T 32/2018 zo dňa 12.03.2018. Obžalovaný bol pritom prepustený z výkonu tohto trestu odňatia slobody dňa 07.10.2018, kedy mu tak začala plynúť vyššie uvedená väzba vo veci vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 41T 68/2018, ktorú aj v čase rozhodovania súdu v tejto trestnej veci vykonával. Zároveň sa v čase rozhodovania v predmetnej trestnej veci voči tomuto obžalovanému viedlo aj ďalšie súdne konanie na tunajšom súde pod sp. zn. 13 T 119/2017, v ktorej bol dňa 30.01.2018 vydaný trestný rozkaz, voči ktorému si však tento obžalovaný podal odpor, čím sa tak tento trestný rozkaz zrušil, pričom v tejto veci v čase rozhodovania súdu v predmetnej trestnej veci ešte nebolo nariadené a aj vykonané hlavné pojednávanie. Vo všetkých týchto vyššie uvedených trestných stíhaniach či už na Okresnom súde Prešov ako aj na Okresnom súde Vranov nad Topľou v čase rozhodovania súdu v tejto trestnej veci ešte nebolo vydané žiadne meritorne rozhodnutie. Z pripojeného spisu Okresného súdu Humenné sp.zn. 3 T 32/2018 ako aj z odpisu z registra trestov však vyplýva, že obžalovaný bol právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Humenné č.k. 3 T 32/2018 - 66 zo dňa 12.03.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.05.2018, za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona na nepodmiennečný trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Všetky tri prejednávane skutky, ktoré boli predmetom tohto trestného stíhania, boli pritom spáchané ešte pred dorúčením tohto trestného rozkazu Okresného súdu Humenné sp.zn. 3 T 32/2018 obžalovanému dňa 20.04.2018 a z vyššie uvedeného tak vyplýva; že vo vzťahu k tomuto odsúdeniu, ktoré doposiaľ nebolo zahladené, aj keď vyššie uvedený štvormesačný trest odňatia slobody už obžalovaný vykonal; bolo potrebné obžalovanému ukladať súhrnný trest odňatia slobody.

Obžalovanému teda priťažovalo, že bol v minulosti, a to s prihliadnutím na jeho odsúdenie tunajším súdom sp. zn. 12 T 188/2013 už odsúdený a to dokonca za totožnú trestnú činnosť ako v predmetnej trestnej veci, čo bolo potrebné vyhodnotiť ako priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona. Súd pritom však na strane obžalovaného nevzhladol žiadnu poľahčujúcu okolnosť, keďže tento sa priznal len k spáchaniu skutku uvedeného pod bodom 3/ tohto rozsudku a vyhlásenie o vine neurobil aj vo vzťahu k skutkom uvedeným pod bodmi 1/ a 2/ tohto rozsudku. Žiadne iné poľahčujúce okolnosti súd pritom na strane obžalovaného nevzhladol. Z vyššie uvedených dôvodov tak na strane obžalovaného nastala prevaha priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona.

Vzhľadom na uvedené tak bolo potrebné základnú trestnú sadzbu trestu odňatia slobody pri prečine podvodu podľa § 221 ods. 2 Tr. zákona v rozpätí od jedného roka do piatich rokov v zmysle ust. § 38 ods. 4 Tr. zákona upraviť a obžalovanému Z. tak ukladať trest odňatia slobody v trvaní od 2 rokov a 4 mesiacov do 5 rokov.

Pri rozhodovaní o konkrétnom druhu a výmere trestu ukladanému obžalovanému súd musel prihliadať na viaceré okolnosti. Na jednej strane bolo potrebné zohľadniť tú skutočnosť, že obžalovaný sa svojím konaním dopustil predmetných troch skutkov, že tieto skutky spáchal počas plynutia skúšobnej doby

podmienečného odsúdenia s probačným dohľadom za totožnú trestnú činnosť, teda za podvodné konanie, za čo bol odsúdený rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 12 T 188/2013 zo dňa 11.09.2014, ktorý v uvedený deň aj nadobudol právoplatnosť. V súvislosti s týmto odsúdením je potrebné poukázať na to, že obžalovaný Z. bol v predmetnej trestnej veci odsúdený za spáchanie 15 skutkov právne posúdených ako pokračovací zločin podvodu tak aj ako pokračovací zločin úverového podvodu, ktorými mal či už fyzických osobám alebo právnickým osobám spôsobiť značnú škodu a že v uvedenej trestnej veci bol aj väzobne stíhaný, pričom obžalovaný sa k spáchaniu týchto skutkov aj priznal a neskôr mu za spáchanie tejto trestnej činnosti bol uložený podmienečný trest odňatia slobody s uložením aj probačného dohľadu, pričom skúšobná doba tohto podmienečného odsúdenia bola určená v trvaní 4 rokov, ktorá mu plynula od 12.09.2014 do 12.09.2018. Napriek takémuto podmienečnému odsúdeniu sa však obžalovaný opätovne dopustil dvoch skutkov v prejednávanej trestnej veci približne po uplynutí jedného roka po právoplatnosti tohto jeho predchádzajúceho podmienečného odsúdenia. Zároveň sa obžalovaný, ako už bol vyššie uvedené, mal dopustiť aj ďalších protiprávnych podvodných konaní v novembri roku 2017 či v marci a v máji roku 2018, za ktoré sa voči nemu v čase rozhodovania súdu v tejto trestnej veci vedú trestné stíhania na Okresnom súde v Prešove pod sp.zn. 41 T 43/2018 a sp.zn. 41 T 68/2018; ďalšieho protiprávneho konania zas v mesiaci január roku 2017, za ktoré je v súčasnosti trestne stíhaný na tunajšom súde pod sp. zn. 13 T 119/2017, v ktorej veci bol aj dňa 30.01.2018, napriek tomuto prebiehajúcejmu trestnému stíhaniu, aj vydaný trestný rozkaz, voči ktorému si však obžalovaný podal odpor. Rozhodujúca je však ďalej predovšetkým tá skutočnosť, že obžalovaný bol právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Humenné č.k. 3 T 32/2018-66 zo dňa 12.03.2018, právoplatným dňa 25.05.2018, za skutok spáchaný dňa 05.12.2017, opäť právne kvalifikovaný ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, ktorý tento obžalovaný vykonával od 07.06.2018 do 07.10.2018. Z vyššie spomenutej genézy trestnej činnosti je tak nepochybné, že obžalovaný sa opakovane dopúšťa totožnej protiprávnej podvodnej činnosti, že predchádzajúce jeho odsúdenia, už aj za totožnú trestnú činnosť rozsiahlych rozmerov, nemali na neho žiadny prevýchovný účinok, teda je zrejmé, že takýmto spôsobom si tento obžalovaný zabezpečuje finančné prostriedky na svoj život a takéto jeho konanie je nepochybne súčasťou jeho bežného života. Na druhej strane však bolo potrebné zohľadniť tú okolnosť, že je vysoko pravdepodobné, keďže stíhaných skutkov sa obžalovaný dopustil v priebehu plynutia mu skúšobnej doby podmienečného odsúdenia s probačným dohľadom v trestnej veci tunajšieho súdu sp. zn. 12 T 188/2013, že uvedený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov mu bude premenený na nepodmienečný trest odňatia slobody. Zároveň je zrejmé, že doposiaľ bol tento obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody len v trvaní niekoľkých mesiacov a teda v minulosti nevykonával niekoľkoročný trest odňatia slobody, pričom takisto sa voči nemu vedú aj iné trestné stíhania za ďalšie skutky, pričom v čase rozhodovania súdu v tejto trestnej veci už obžalovaný aj vykonával väzbu, avšak v inom trestnom konaní. Súd pri rozhodovaní o výmere trestu pritom prihliadal aj na výšku spôsobenej škody jednotlivým poškodeným v prejednávanej trestnej veci, ktorá len tesne presiahla hranicu väčšej škody. Zohľadniac tak všetky vyššie uvedené skutočnosti, tak súd dospel k záveru, že na nápravu tohto obžalovaného ako z hľadiska individuálnej tak aj generálnej prevencie je postačujúci trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov a 8 mesiacov, teda len tesne nad hranicou upravenej spodnej hranice trestnej sadzby, aj keď podľa názoru súdu, vzhľadom na osobu tohto páchatel'a by bol adekvátny trest odňatia slobody nad polovicou takto upravenej trestnej sadzby, ale ako už bolo vyššie spomenuté, súd aj vzhľadom na predpokladanú premenu jeho predchádzajúceho podmienečného trestu odňatia slobody na nepodmienečný trest odňatia slobody a prípadne aj ďalšie tresty odňatia slobody, ktoré mu môžu byť uložené v prípade uznania jeho viny v ďalších vyššie uvedených početných trestných konaniach a zároveň aj s ohľadom na výšku spôsobenej škody v predmetnej trestnej veci, dospel k presvedčeniu, že takýto trest odňatia slobody v polovici trestnej sadzby by bol pre obžalovaného neprimerane prísny. Súd samozrejme, ako už bol vyššie uvedené, obžalovanému ukladal tento trest ako súhrnný.

Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný predmetné skutky spáchal v skúšobnej dobe predchádzajúceho podmienečného odsúdenia s probačným dohľadom, uloženie iného ako nepodmienečného trestu odňatia slobody ani neprichádzalo do úvahy. Keďže súd v tejto veci ukladal súhrnný trest odňatia slobody, zároveň zrušil aj výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Humenné č.k. 3 T/32/2018-66 zo dňa 12.03.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.05.2018.

Keďže súd, vzhľadom na ukladanie súhrnného trestu v prejednávanej veci, vychádzal z toho, že obžalovaný v predchádzajúcich 10 rokoch pred spáchaním predmetných skutkov nebol vo výkone trestu

odňatia slobody, tohto obžalovaného súd zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona).

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Poškodený L. (skutok 1/ rozsudku), poškodená Y.Á. (skutok 2/ rozsudku) ako aj poškodený F. (skutok 3/ rozsudku) si riadne a včas uplatnili nárok na náhradu škody ako v prípravnom konaní tak aj na hlavnom pojednávaní a to poškodený L. v sume 1.500, eur a poškodená Y.Á. v sume 1.200,00 eur, čo predstavovalo nimi odovzdanú peňažnú hotovosť obžalovanému Z. za účelom zabezpečenia im mobilných telefónov a v prípade poškodeného F. išlo zas o sumu 750,00 eur za nevrátenie týmto poškodeným poskytnutých mobilných telefónov obžalovanému, ktoré mal tento poškodený odovzdať obžalovanému za účelom ich odblokovania. Vzhľadom na takto ustálenú výšku škody spôsobenú týmto poškodeným prejednávaním protiprávnym konaním obžalovaného Z., ktorý dokonca výšku spôsobenej škody jednotlivým poškodeným ani nepoprel, súd obžalovaného zaviazal na náhradu škody jednotlivým poškodeným v nimi uplatnenej výške tak ako je to uvedené vo výroku o náhrade škody v tomto rozsudku v zmysle ust. § 287 ods. 1 Tr. poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde vo Vranove nad Topľou. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného, že je vinný, alebo že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním, ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny, alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.